

A Farkasréti temető felszámolt síremlékeinek válogatott jegyzéke

Dr.Wágner Jánosné (wagnerne1@gmail.com)

Az alábbi, közel nyolcszáz tételes névsor szereplői, tevékenységüket tekintve, a legtágabb értelemben vett magyar kultúra valamennyi ágát reprezentálják. Ami összeköti őket: egykor valamennyiüket a Farkasréti temetőben temették el, vagy ide temették át, s később síremléküket - ismereteink szerint - itt számolták fel, valamennyi esetben az újraváltás, azaz a sírhely bérleti idejének meghosszabbítása hiányában. A felsorolás egyetlen célja a regisztráció. Nem vádiratként íródott, nem konkrét személyek vagy intézmények - s természetesen nem a Farkasréti temető egykori és mai dolgozói - ellen irányul. Maga a jelenség azonban, az érintett emlékek magas száma miatt, figyelemre méltó temetkezéstörténeti tendenciának minősül, amellyel minden Farkasrétet bemutató munkának kiemelten érdemes foglalkoznia.

A 19. századi Európában addig páratlan mértékben megnőtt a síremlékek és temetők jelentősége, pontosabban az addig csak a legfelsőbb elit szűk körét érintő pantheonizációs folyamatok sokkal szélesebb rétegek számára váltak meghatározóvá, mint korábban. Az új temetőkultusz elsősorban a kontinentális Európát jellemezte - Franciaország és a mediterrán államok mellett Közép-Európát is -, két legfőbb eredője pedig a nacionalizmus, illetve a pozitivista világkép volt. Előbbivel kapcsolatban köztudott, hogy a 19. században szerte Európában felerősödött a nemzeti kultúra megteremtésének igénye és felértékelődött a tradíciók jelentősége, a másik forrás, a pozitivista szellemiség pedig mindenekelőtt az emlékezés kultuszában, a múlt feltárásának és rendszerezésének igényében nyilvánult meg. A kettő együtt számos területen éreztette hatását, s ezek között hangsúlyosan jelenik meg a funerális kultúra.^[1] Európa soha nem fordult akkora érdeklődéssel a temetkezés és a síremlékek felé, mint a 19. - s részben a 20. - században; ez látszatra, jelentőségét tekintve az antik temetőkultuszhoz állt közel, ugyanakkor nélkülözte annak vallásos-misztikus tartalmát. Az európai országokban nemzeti temetkezőhelyek jöttek létre, melyekben a hangsúly a reprezentációra került: a síremlékek elsősorban az élőkhöz szóltak. Egyre fontosabbá vált a földi maradványok pontos helyének megjelölése, s egyre erősebbé a hozzájuk való ragaszkodás, akár sorozatos áttemetésekkel is.

Mindez a 19. században és a 20. század első felében a magyar temetkezéstörténetre, s általában a hazai közgondolkodásra is nagy hatást gyakorolt. A fenti tendencia, bár a példaképekhez képest redukált mértékben, a hazai urbánus sírkertekben is maradéktalanul végbement. A 20. század második fele e tekintetben is törést jelentett, de az 1990-es rendszerváltás óta újra kiemelt figyelem terelődik a funerális emlékhelyekre. Mindenekelőtt a kolozsvári Házsongárdi temetőt, az ottani neves sírok eltűnését övezi vi- szonylagos közérdeklődés. Utóbbi, nyugodtan kimondhatjuk, divattémának számít a funerális emlékhelyekkel foglalkozó kutatók, művészek vagy publicisták körében. Ennek fényében különösen érdekes, hogy a más indíttatású, de hasonló léptékű, a szemünk előtt végbemenő farkasréti pusztulás nemhogy hiányzik a köztudatból,

de még az illetékes intézmények és szervezetek sem tudnak - vagy nem vesznek tudomást - róla.

Hangsúlyoznunk kell, hogy a Farkasréti temető hivatalosan ma is köztemető - számos védettséget élvező emlékkal vagy részterülettel -, s egy nagyvárosi köztemető működésében természetes folyamatnak számít az újraváltatlan és védettséget nem élvező sírok eltűnése. A folyamat tehát érthető, ugyanakkor mégis felmerülhet, hogy miért kell az alábbi névsorban szerepelnie tizenöt miniszternek, huszonöt akadémikusnak, kilenc 1848-as honvédtisztnek vagy két budapesti alpolgármesternek. Különösen a honvédsírok eltűnése példátlan, hiszen a 48-as tradíciót valamennyi 20. századi rendszer a magáénak nyilvánította, s így ezeket az emlékeket, legalábbis a mai Magyarország területén, elvben konszenzuális védelem övezte és övezi. Ehhez képest van olyan 48-as honvédsír, ami 1995-ben tűnt el, nyilván nem a közelgő jubiláris évre való felkészülés jegyében.

A felszámolások döntő többségére az utóbbi négy-öt évtizedben került sor, s hangsúlyozandó, hogy e tekintetben a rendszerváltás egyáltalán nem jelentett cezúrát, a folyamat még fel is gyorsult, hiszen a Farkasréti temető gyakorlatilag betelt, ám az itteni temetkezés - és így az új sírhelyek nyitása - iránti igény változatlanul nagy. Elsősorban, természetesen, a régi síremlékek vannak fenyegetett helyzetben, ugyanakkor a jegyzékben szereplő nevek egy része időben megdöbbenően közeli (van köztük, olyan aki 1989-ben halt meg). Gyorsítja a neves sírok eltűnését az urnás temetkezés növekvő aránya is, hiszen itt a sírok lejárati ideje csupán tíz év.

A jegyzékben szereplők egy részével kapcsolatban jogosan vethető fel a kérdés, hogy sírjuk miért nem élvezett védelmet. Védetté nyilvánításra az utóbbi évtizedekben számos esetben sor került Farkasréten, ugyanakkor ez a folyamat a mai napig is koncepciótlanul és rendszertelenül folyik. Az eltűnt emlékek egy része nyilván megmenthető lett volna, ha a neves sírok védelmét megfelelően koordinálnák. A későbbiekben a megoldási lehetőséget az 1999. évi XLIII. törvény, illetve az ehhez kapcsolódó 146/1999. számú kormányrendelet által létrejött Nemzeti Kegyeleti Bizottság tevékenysége jelentheti: itt épülhetne ki a neves - köztük a lejárt és újraváltatlan - sírok nyilvántartása, melyeket e bizottságnak jogában áll védetté nyilvánítani, s fel is hívhatja rájuk az érintett intézmények vagy egyesületek figyelmét. Végső esetben szóba jöhetne a Kerepesi úti temetőbe való átemetés is, ahol, a síremlék-együttes korábbi megtizedelése miatt, dízsírhelyek kialakítására bőséges hely található.

Végezetül ki kell emelni, hogy nem szerepelnek a névsorban azok a személyek, akik egykor Farkasréten nyugodtak, de sírjukat időközben más temetőbe - esetenként templomba - helyezték át (tehát emléküik nem felszámolás miatt tűnt el).

Ábrahám Sándor (hadbiztos tábornok) 1869-1922.

Aczél István (közgazdász, matematikus, az MTA Számítástechnikai Központjának igazgatója) 1912-1962.

Ádám György (író, közgazdász, publicista, kiadói szerkesztő; koncepció per elítélte)

1911-1974.

Aggházy Melinda /Paulovitsné/ (színművésznő) 1891-1970.

Ágner Lajos (orientalista, irodalomtörténész, író, műfordító, pedagógus) 1878-1949.

Ágoston Julián Imre (ciszterci szerzetes, író, költő) 1909-1969.

Almár György /Fränkel/ (építész, festő- és iparművész, belsőépítészeti író) 1895-1974.

Almási Antal /Apfel/ (jogtudós, kúriai bíró, címzetes egyetemi tanár, döntvénytár-szerkesztő) 1873-1941.

Almásy Alajos, zsadányi és törökszentmiklósi gróf (országgyűlési képviselő) 1895-1945.

Alszegei Lajos /Augner; Alszegehy/ (színművész; öngyilkos lett) 1912-1947.

Andor József /Andrástik/ (író, irodalomtörténész, pedagógus; az Országos Pázmány Egyesület alelnöke, a Katolikus Középiskolai Tanáregyesület egyik megalapítója és alelnöke, a *Magyar Középiskola* és az *Élet* szerkesztője; 1894-ig ciszterci szerzetes) 1871-1918.

Andrássy Jenő (1848-as honvéd százados) 1818-1890.

Antal Iván (költő, jogász; Antal Gábor református püspök fia) 1877-1932.

Antalffy-Zsiros Kálmán (jogász, kúriai tanácselnök) 1853-1942.

Antalfi Mihály /Rupert; Antalffy/ (jogász, kúriai tanácselnök, író, költő; törvénytár- és döntvénytár-szerkesztő) 1877-1949.

Antalik Károly (zenekritikus, jogász, publicista, a Nemzeti Zenede tanára; az országgyűlési gyorsiroda vezetője, a Magyar Gyorsíró Társaság elnöke; a Magyarországi Zeneészek Országos Segély- és Nyugdíjgyuleteinek egyik megalapítója és titkára) 1842-1918.

Ányos Aladár, fajszi és vámosi (altábornagy) 1874-1960.

Árkay István (festőművész) 1874-1920.

Árvay Győző (vezérőrnagy) 1890-1950.

Ascher Antal (műegyetemi quaestor) 1869-1945.

Auer György, alsóterényi (jogtudós, címzetes egyetemi tanár; Budapest helyettes főügyésze; a *Kereskedelmi Jog* szerkesztője; Auer Pál politikus öccse) 1888-1958.

Auguszt József (cukrászmester) 1875-1948.

Bácsváry Péter (orvos, vezérőrnagy) 1882-1943.

Bahnert József (zeneszerző, zongoraművész, zenepedagógus) 1860-1937.

Baintner Ernő, balassagyarmati (vezérőrnagy) 1872-1954.

Balás Jenő (bányamérnök, hidrológus, a Vértes és a Bakony bauxittelepeinek egyik feltárója) 1882-1938.

Balázsovich József (jogász, kúriai tanácselnök) 1841-1921.

Bálint Elemér /Bauer/ (matematikus, egyetemi docens, tanszékvezető; biztosítási matematikus, a Gazdák Biztosító Szövetkezetének vezérigazgató-helyettese, az Állami Biztosító egyik megszervezője és vezérigazgató-helyettese, az Országos Nyugdíjintézet alelnöke) 1888-1966.

Balla Aladár, ireghi (jogász, függetlenségi párti politikus, diplomata; országgyűlési és nemzetgyűlési képviselő, Újvidék főispánja, a második szegedi ellenkormány belügyminisztere; Balla Borisz író apja) 1867-1935.

Balogh Albin Lajos, galánthai (bencés szerzetes, főiskolai tanár, gimnáziumigazgató, pápai, majd esztergomi házfőnök; történész, régész, egyháztörténész, pedagógus, az Esztergom-vidéki Régészeti és Történelmi Társulat Múzeumának igazgatója, a Katolikus Tanügyi Főhatóság főigazgatója) 1887-1958.

Balogh Artúr /Blau/ (gépészmérnök, technikatörténész, a Gépipari Tudományos Egyesület egyik megalapítója) 1883-1973.

Balogh Margit /Farkas Andorné/ (publicista) 1904-1977.

Balogh Rudolf (fotóművész, fotóriporter, az egyik legjelentősebb első világháborús haditudósító; a "magyaros stílus" és a hazai idegenforgalmi fényképészet megalapozója, a *Fotóművészet* és a *Fotóművészeti Hírek* szerkesztője) 1879-1944.

Baloghy György, baloghi (jogász, bíró, jogi író, bányajogász; főügyész-helyettes, kúriai tanácselnök, igazságügyminiszter; a fővárosi büntetőtörvényszék elnökeként a Dész-Lukács-per bírója) 1861-1931.

Bán Ferenc /Baumann/ (író, publicista, műfordító) 1885-1938.

Bancsó Antal (evangélikus lelkész, teológiai tanár és igazgató) 1851-1937.

Bancz Lajos (tábornok) 1856-1923.

Bangha Sándor József, nagyjókai (jogász, főügyész, jogi író; a *Nyitrai Megyei Közlöny*

szerkesztője és kiadója) 1841-1934.

Bánrévy György (levéltáros, történész, a Fővárosi Levéltár igazgatóhelyettese) 1905-1956.

Bantler Ödön (gyorsíró, a Magyar Gyorsíró Társaság egyik megalapítója, a *Magyar Gyorsíró* szerkesztője; gyógyszerész) 1869-1923.

Bányai Ödön (szobrászművész) 1909-1948.

Baranski Gyula (jogász, gyorsíró, publicista, a *Magyar Gyorsíró* szerkesztője; a Magyar Gyorsíró Társaság alelnöke, majd elnöke, a Budai Katolikus Kör alelnöke, a Magyar-Lengyel Egyesület elnöke, az Országos Dalosszövetség tiszteletbeli elnöke) 1867-1953.

Bárd Ferenc (zeneműkiadó) 1865-1938.

Bárdos Ferenc /Schmidt/ (szociáldemokrata politikus, országgyűlési képviselő, szakszervezeti vezető; a *Népakarat* szerkesztője, a Magyarországi Munkások Rokkantségélyező és Nyugdíjegyületének főtitkára, majd igazgatója, a Hermes Biztosító Rt. vezérigazgatója) 1880-1959.

Bárkány Klára (pedagógus, a Művelt Nép, majd a Bibliotheca Kiadó igazgatója; Lukács Ernő gépészmérnök felesége) 1908-1977.

Barkász Lajos (festőművész, grafikus, a Magyar Képzőművészek Egyesületének elnöke) 1884-1960.

Barna Ignác, nyermeghi (költő, író, műfordító, publicista; fogorvos, egyetemi magántanár; 1848-as honvédorvos, a tábori kórházak egyik megszervezője; az MTA tagja; Barna Ferdinánd nyelvész bátyja) 1822-1894.

Baronyi András (úszó, többszörös világcsúcstartó, háromszoros magyar bajnok; jogász, sportvezető) 1892-1944.

Bartóffy Miklós (vezérőrnagy) 1882-1964.

Basa György (színművész, rádiós rendező) 1914-1967.

Basch Andor (festőművész, a Szinyei Merse Pál Társaság egyik megalapítója; első világháborús hadifestő; Basch Gyula festő fia; öngyilkos lett) 1885-1944.

Baskai Ernő /Brummer/ (vegyészmérnök, egyetemi tanár, tanszékvezető, feltaláló) 1900-1953.

Batizfalvy István /Batisovszky/ (író, egyházi író, egyháztörténész, jogász; 1848-as honvéd főhadnagy; publicista, a *Magyar Nép Lapja* és a *Házi Kincstár* szerkesztője; Batizfalvy

Sámuel ortopédorvos bátyja) 1824-1899.

Battlay Géza (főispán) 1882-1923.

Bauma Viktor (bányamérnök, a Vegyesásvány-bányászati Vállalat vezérigazgatója) 1892-1964.

Beder Sándor (zeneszerző) 1896-1946.

Békésy József (altábornagy) 1858-1920.

Belák Sándor (farmakológus, bakteriológus, higienista, orvos-meteorológus, egyetemi tanár, intézetigazgató, dékán; a Magyar Orvosok Reumaegyesületének és a Magyar Hygienikusok Társaságának elnöke, a Nemzetközi Fürdőügyi Szövetség és a Magyar Meteorológiai Társaság alelnöke, a Reuma- és Fürdőkutató Intézet igazgatója; az MTA tagja) 1886-1947.

Belányi Viktor, tarnói (festőművész, grafikus, a Paál László Társaság egyik megalapítója; Hoffmann Lenke festő férje) 1877-1955.

Beleznay Amarante /Berzsenyi Ignácné/ (pedagógus, fővárosi főóvónő) 1861-1930.

Béli Vörös Ernő (festőművész) 1882-1922.

Benczúr Elek, dolányi (mezőgazdász, entomológus, grafikusművész, illusztrátor; a Rovartani Állomás vezetője) 1875-1923.

Bende János (művészettörténész, műkritikus, a Nemzeti Szalon titkára; az Alkotás Művészház igazgatója, *A Lakás* szerkesztője) 1882-1960.

Benedek Aladár /Náray Iván/ (költő, író, műfordító; publicista, az *Új Világ*, a *Szépirodalmi Közlöny*, a *Papagáj*, az *Új Idők* és a *Csendes Órák* szerkesztője; Náray Antal író fia, Büttner Lina író férje) 1843-1915.

Benedek József (vízépítő mérnök, miniszteri tanácsos, az első magyar vízügyi műszaki doktor; a tiszalöki erőmű megépítésének első kezdeményezője; Benedek Pál mérnök apja) 1876-1941.

Benedek Pál (vízépítő mérnök, a Vízérőügyi Hivatal vezetője; Benedek József mérnök fia) 1908-1942.

Benes Ida Paula (operaénekesnő) 1866-1931.

Benke István, laborfalvi (közlekedésmérnök, közlekedéspolitikus, miniszteri tanácsos, a magyarországi közúti hálózat kiépítésének egyik vezetője; a számozott úthálózati rendszer és a modern útjelzések meghonosítója, az *Útügyi Lapszemle* megindítója, az útesztétikai

kérdések nemzetközi jelentőségű úttörője) 1881-1954.

Benkert Károly (szobrászművész) 1847-1930.

Beődy Balogh Gábor (színművész, színházi rendező, társulatvezető, a Várszínház felügyelője) 1841-1905.

Berend Miklós /Bleuer/ (gyermekgyógyász, egyetemi magántanár, főorvos, a Stefánia Szövetség egyik létrehozója; Kilényi Júlia író férje, Berend Miklós belgyógyász apja; a tanácsköztársaság idején lelőtték) 1870-1919.

Béres Mimi (operaénekesnő) 1864-1946.

Berg Ottó (karnagy, kórusvezető, zeneszerző, korrepetitor, a Nemzeti Zenede tanára) 1895-1974.

Berkes Theodor (író, publicista) 1878-1939.

Bernolák János, haraszi (hadbiztos tábornok) 1860-1925.

Berta Anna /Conrad Pálné/ (ötvösművész) 1901-1963.

Berzsenyi Margit, egyházas- és nagyberzsenyi /Vágóné/ (színművésznő; Berzsenyi Károly színiigazgató lánya) 1864-1951.

Besenyő Gyula (pálos szerzetes, tartományfőnök) 1884-1946.

Beszterczey Roland /Jacobi/ (asztaliteniszező, négyszeres világbajnok, egyszer ezüst- és bronzérmes, hatszoros magyar bajnok; sportvezető) 1893-1951.

Bihari Imre (publicista) 1867-1939.

Bihari Mihály (író, publicista, jogász, gyorsíró; a nagykőrösi *Gyorsíróvilág* szerkesztője) 1892-1969.

Birly Béla (vasúti és hajózási főfelügyelő) 1861-1924.

Bíró Izabella, papi (nyelvész, szótárszerkesztő, pedagógus) 1892-1974.

Biró Lajos, S. (szobrászművész) 1894-1960.

Blancz Vilmos, szentrókusi (főhadbiztos; 1848-as honvéd hadnagy) 1832-1906.

Blaskovich Edit (pedagógus, pszichológus) 1895-1966.

Bodó Erzsébet /Berg Ottóné/ (operaénekesnő) 1899-1957.

Bódogh Lajos (Léva polgármestere) 1851-1924.

Bodon Károly (iparművész, belsőépítész, bútortervező; Bodon Sándor építész apja) 1880-1945.

Bohn Ferenc (sporttörténész, pedagógus, főiskolai tanár, az első magyar nyelvű testnevelés- és sporttörténeti könyv szerzője; tanügyi tanácsos, a *Testnevelési Tanárok Közlönye* szerkesztője) 1882-1942.

Bolla Matild (festőművész) 1873-1956.

Bonkáló Sándor (irodalomtörténész, filológus, történész, egyetemi tanár, műfordító) 1880-1959.

Bónyi Adorján (író, publicista, a *Hírlap* felelős szerkesztője; a Kisfaludy Társaság tagja) 1892-1967.

Borbiró Virgil /Bierbauer/ (építész, építészettörténész, urbanista, főiskolai tanár, építés- és közmunkaügyi államtitkár; a *Tér és Forma* szerkesztője, az MTA tagja) 1893-1956.

Borsay Samu (alezredes, katonai karmester, zeneigazgató) 1860-1944.

Borsi Darázs József (költő, író; Darázs Endre költő apja) 1898-1968.

Bosnyák Zoltán, felsőpataki (író, jogász, belügyi államtitkár, a gyermekvédelem hazai úttörőinek egyike; Sándor Erzsébet operaénekes férje) 1861-1948.

Bozó Mihály (szobrászművész) 1884-1923.

Bozóky Endre, bozói (pedagógus, címzetes tankerületi főigazgató, az Országos Közoktatási Tanács titkára) 1863-1925.

Bozóky Géza, pilismaróti (jogtudós, akadémiai, majd egyetemi tanár, dékán, a pécsi Erzsébet Tudományegyetem rektora; Bozóky Alajos jogász fia, Bozóky Ferenc jogász bátyja) 1875-1960.

Böhm Gusztáv (tábornok) 1872-1931.

Bresztovszky Béla (gépészmérnök, aviatikus, egyetemi tanár, tanszékvezető, dékán, a műegyetemi műszaki mechanikai laboratórium és kísérleti állomás vezetője, a modern anyagvizsgálat hazai elindítójának egyike; a Magyar Mérnök és Építész Egylet főtitkára, a Magyar Aero Szövetség alelnöke, a Műegyetemi Sportrepülő Egyesület alapító társelnöke; baleset áldozata) 1872-1941.

Bródi Rózsa /Major Bertalanné/ (vegyészmérnök, az Országos Malomipari és Terménytárolási Kutató Intézet igazgatója, több gabona- és lisztvizsgálati módszer kidolgozója) 1901-1971.

Brózik Károly (geográfus, író, atlaszszerkesztő) 1849-1911.

Brumowski Albin (tábornok) 1852-1927.

Bucsinszky Lajos (kávéház-tulajdonos) 1874-1946.

Buzás József (kartográfus) 1896-1977.

Bürger József (szobrászművész) 1869-1926.

Cherven Flóris, chizsnei (pedagógus, gimnáziumigazgató, tankerületi főigazgató) 1839-1928.

Clauser Margit /Jászó Györgyné/ (énektanár, főiskolai tanár) 1887-1963.

Coffin Géza (vezérőrnagy) 1877-1951.

Conrad Pál (festőművész) 1895-1960.

Corchus Géza (gépészmérnök, feltaláló, gyáralapító) 1885-1977.

Csáky Gyula, körösszeghi és adorjáni gróf (főispán; gróf Csáky János főispán fia, báró Hrabovszky János 1848-as budai főhadparancsnok veje) 1839-1938.

Csáky Károly, körösszeghi és adorjáni gróf (vezérezredes, honvédelmi miniszter, nemzetgyűlési és országgyűlési képviselő; titkos tanácsos, a Felsőház tagja; gróf Csáky Albin miniszter fia, gróf Csáky László főispán öccse, gróf Csáky Imre miniszter bátyja) 1873-1945.

Csanády Gusztáv /Scholtz/ (mezőgazdász, élelmiszerkémikus, borász, akadémiai tanár, a keszthelyi Gazdasági Akadémia igazgatója és vegykísérleti állomásának vezetője; a hazai borfajták analizálásának úttörője; Csanády László bányamérnök apja) 1837-1914.

Csángó András (építész, a Magyar Építőművész Szövetségének titkára; baleset áldozata) 1927-1967.

Cseperkálóvits Antal (szobrászművész) 1850-1936.

Cserey Adolf /Loh/ (botanikus, entomológus, mineralógus, publicista; 1884-ig ciszterci szerzetes) 1851-1928.

Cserhádi Jenő /Hechtl/ (gépészmérnök, egyetemi tanár, a Fegyver- és Gépgyár, majd a Ganz és Társa Rt. elektrotechnikai osztálya - a későbbi Ganz Villamossági Művek - igazgatója; a Magyar Mérnök és Építész Egylet alelnöke, a Gépészmérnökök Országos Egyesületének elnöke, az Országos Magyar Védőegyesület társelnöke, az Országos Iparpártoló Szövetség alelnöke; Kandó Kálmánnal az első váltóáramú nagyvasúti villamosvonal, a Valtellina-vasút kivitelezésének vezetője; Cserhádi Sándor mezőgazdász

öccse) 1855-1910.

Cserna Károly, áporikai (festőművész, grafikus, illusztrátor) 1867-1944.

Csikós Alajos (tábornok) ű 1897.

Csillag Miklós (birkózó, sportíró, publicista; sportvezető, a Magyar Birkózó Szövetség egyik megalapítója és főtitkára, a Nemzetközi Birkózó Szövetség főtitkára) 1888-1955.

Csipke Zoltán (farmakológus, egyetemi docens, az egyetemi gyógyszerár vezetője) 1899-1966.

Csoma Gyula, ragyolczi, csomai és kőrösi (ezredes) 1873-1933 [Bódy Kálmán, 1935].

Csuday Jenő (történész, egyetemi magántanár; 1893-ig premontrei szerzetes) 1852-1938.

Csurda Andor (táborszernagy) 1862-1927.

Czakó Ervin (főkönyvtáros) 1886-1961.

Czakó Lajos (építész) 1856-1930.

Czánt Hermann (tábornok) 1876-1937.

Czebe Gyula (klasszika-filológus, bizantinológus, egyetemi tanár; a Magyarországi Könyvkiadók és Könyvkereskedők Egyesületének főtitkára; baleset áldozata) 1887-1930.

Czeke Marianne, szentgyörgyi (könyvtáros, műfordító, irodalomtörténész, bibliográfus; az Országos Széchényi Könyvtár főkönyvtárosa, Magyarország első könyvtári tisztviselőnője; a nőmozgalom hazai elindítóinak egyike, a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének egyik megalapítója) 1873-1942.

Czetz Alfonz (vezérőrnagy) 1882-1950.

Czeyda-Pommersheim Ottó (vezérőrnagy) 1866-1945.

Czigány Dezső /Wimmer/ (festőművész, a Nyolcak tagja; öngyilkos lett) 1883-1937 [Szép Béla, 1939].

Czikély István (tábornok) 1870-1932.

Czölder Dezső (festőművész) 1875-1933.

Czvetkovits Ferenc (mezőgazdász, agrárpolitikus, miniszteri tanácsos; a két világháború között a hazai mezőgazdasági szakoktatás irányítója) 1883-1937.

Dacsó Emil /Deutschländer/ (publicista, gazdasági író; az *Egyetértés*, a *Független Magyarország* és a *Polgár* szerkesztője, a *Fővárosi Hírlap* alapító főszerkesztője) 1870-1956.

Damaszkin Arzén, némethi (Afrika-utazó, vadászíró; mezőgazdász; Damaszkin György 1848-as ezredes fia) 1854-1914.

Dambrovsky Imre (római katolikus pap, tiszteletbeli kanonok, bóli címzetes apát; jogtudós, akadémiai és egyetemi tanár, dékán, a pécsi Erzsébet Tudományegyetem rektora; légítámadás áldozata) 1869-1945.

Dániel Sándor, csíkszépvízi (jogász, bíró) 1861-1940 [szentesi Hiesz Géza].

Daróczy József (filmrendező, forgatókönyvíró, több filmszínház igazgatója; vezérőrnagy) 1885-1950.

Dávid Jolán /Szécsi Sándorné/ (keramikusművész) 1892-1950.

Deák Péter (Budapest rendőrfőkapitánya) 1864-1921.

Deák Péter (jogász, kúriai tanácselnök) 1851-1925.

Deáki Flóra /Véghelyi Aladárné/ (zongoraművész) 1901-1949.

Debreczeni István (Nagykároly polgármestere) 1852-1927.

Debreczeny Gyula (vezérőrnagy) 1878-1946.

Demián Ottó (helyettes államtitkár) 1867-1918 [Luigi Mazzi, 1939].

Devecseriné Guthi Erzsébet (műfordító, író; Guthi Soma író lánya, Devecseri Gábor költő édesanyja) 1892-1965.

Dienes András (író, irodalomtörténész, a Magyar Katonai Írók Körének titkára; csendőr százados, a német megszállás alatt az ellenállási mozgalom résztvevője; 1945 után rendőr ezredes, koncepciós per elítéltje) 1904-1962.

Dittrich L. Zoltán (festőművész) 1878-1940.

Domanovszky György (művészettörténész, etnográfus, muzeológus, főiskolai tanár; a Néprajzi Múzeum igazgatója, majd megbízott főigazgatója; Domanovszky Sándor történész fia, Domanovszky Ákos könyvtáros és Domanovszky Endre festő öccse) 1909-1983.

Domokos László (publicista, író, költő, műkritikus, politikai és spiritiszta író; református főgondnok, a Baross Szövetség főtitkára, a *Délmagyarország*, a *Virradat* és a *Baross Újság* szerkesztője, a *Magyar Helikon* főszerkesztője; első felesége Löllbach Emma pedagógus) 1882-1973.

Donászy Ferenc (író, gyógyszerész) 1858-1923.

Dorner Béla, enesei (mezőgazdász, gazdaságpolitikus, a *Mezőgazdasági Szemle* és az *Állattenyésztési Szemle* főszerkesztője) 1869-1954.

Dudits Andor (festőművész, főiskolai tanár, a Benczúr Társaság egyik megalapítója, majd elnöke) 1866-1944.

Éble Gábor (történész, genealógus, mezőgazdász, költő, a gróf Károlyi család levéltárnoka; a téti 1848-as honvédsírok felkutatója) 1843-1923.

Eggenberger Szilveszter (építész) 1843-1904.

Egyed István (jogtudós, bíró, egyetemi tanár, dékán; a Szent István Akadémia és a Szent István Társulat elnöke, az Országos Nemzeti Klub főtitkára, a Magyar Jogászegylet titkára) 1886-1966.

Eigner Pál 1866-1913 [Turáni Kovács Imre].

Elbert Imre (zongoraművész, zeneszerző, akadémiai tanár) 1868-1897.

Elsner Béla (karmester) 1893-1977.

Endrei Ákos /Engel/ (író, pedagógus, nyelvész, irodalomtörténész) 1860-1918.

Englerth Emil (festőművész, grafikus) 1882-1955.

Englisch Vitus (iparművész, ötvös) 1861-1934.

Eörsi Júlia /Janeschdik; Eörsi Tóth/ (író, publicista; Juhász Gyula költő állítólagos felesége) 1889-1958.

Erdélyi Gyula, Mindszenti (író, költő, műfordító, publicista; az *Új Községi Közlöny*, a *Magyar Közigazgatás*, a *Buda és Vidéke*, a *Keresztények Lapja* és *A Kereszt* szerkesztője) 1851-1912.

Erőss Gyula, dercsikai (gyermekgyógyász, címzetes egyetemi tanár, klinikaigazgató; az országos lelencház egyik kezdeményezője, a Poliklinika Egyesület titkára) 1855-1925.

Erőssy Lajos (gépészmérnök, motortervező) 1879-1952.

Exner Ernő (festőművész, író) 1897-1928.

Exner Kornél (jogtudós, bíró, közigazdász, címzetes egyetemi tanár, író; pénzügyi államtitkár, a *Pénzügyigazgatás* szerkesztője, a Nemzeti Hitelintézet, a Magyar Földhitelintézet, a Szakértők Ligája, valamint a Hollós Mátyás Társaság elnöke; sakkozó, a Magyar Sakkszövetség elnöke) 1867-1938.

Faltys Hugó 1863-1924 [Margó Ede].

Fanta Károly (altábornagy) 1843-1913.

Fára József (levéltáros, történész, művelődéstörténész; Zala, majd Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye főlevéltárosa, a Göcsej első kutatóinak egyike, a zalaegerszegi Göcseji Falumúzeum és a tihanyi népművészeti ház egyik létrehozója) 1884-1958.

Faragó Ödön (tengerészeti vámigazgató, író; a Monarchia első két Kínába kiküldött vámtisztjének egyike) 1853-1925.

Farkas Lujza (író, irodalomtörténész, publicista, műkritikus) 1913-1973.

Fasching Antal (mérnök, geodéta, kartográfus, egyetemi magántanár; műszertervező, hengervetületi módszer kidolgozója) 1879-1931.

Fáth Imre (író, költő, jogász, publicista) 1896-1944.

Fáy Árpád András (műfordító, író, publicista; a Közért Vállalat vezérigazgatója) 1902-1976.

Feiks Jenő (festőművész, grafikus, szabadiskola-alapító) 1878-1939.

Feindler Ferenc (szobrászművész) 1877-1934.

Fejér Klára /Feuer/ (pedagógus, történész) 1911-1958.

Fejes István (festőművész, grafikus) 1940-1982.

Fekete Jenő (geofizikus, főbányatanácsos, miniszteri tanácsos, a Geofizikai Intézet igazgatója; báró Eötvös Loránddal és Pekár Dezsővel a relativitáselmélet kísérleti megalapozója; az MTA tagja) 1880-1943.

Fekete Sándor (gyárigazgató) 1881-1936.

Fekete Zsigmond /Sólyom-Fekete/ (vízépítő mérnök, miniszteri tanácsos, országgyűlési képviselő; a Felső-Duna szabályozásának egyik vezetője) 1847-1914.

Fekete Gachot Klára (publicista; Korolovszky Lajos író felesége) 1922-1974.

Feleki Klára /Feleki Kovács; Asztalos Mártonné/ (író, műfordító, színművésznő; publicista, rádiós szerkesztő) 1906-1969.

Fémes Beck Vilmos (szobrász- és iparművész; Beck Ö. Fülöp szobrász öccse) 1885-1918.

Ferenczi Sári (író, könyvtáros, irodalomtörténész, publicista; Ferenczi Zoltán irodalomtörténész lánya, Ferenczi Magda író nővére, Bató József festő felesége) 1887-1952.

Ferenczy Károly (pedagógus, tanítóképző-igazgató) 1870-1950.

Finály Lajos, kendi (vasúti és hajózási főfelügyelő, miniszteri tanácsos; Finály Henrik régész fia, Finály Gábor régész, Finály György sebész és Finály István mérnök bátyja) 1870-1935.

Fittler Kamill (építész, művészeti író, muzeológus, az Iparművészeti Iskola első igazgatója; a *Magyar Iparművészet* szerkesztője, a Magyar Mérnök és Építész Egylet titkára; a modern sport hazai úttörőinek egyike) 1853-1910.

Flatt Zsóka /Rósás Pálné/ (költő) 1892-1946.

Fodor Artúr (színművész, színházi rendező, az újpesti Blaha Lujza Színház művészeti igazgatója) 1896-1945.

Forgács Antal (filmrendező, a Gloria Filmgyár megalapítója) 1881-1930.

Foucault Jenő (orvos, a Pasteur Intézet igazgatója) 1855-1942.

Förster Ferenc (klarinétművész, főiskolai tanár) 1864-1933.

Francé, Raoul /Francé Rezső/ (biológus, botanikus, limnológus, mikológus, egyetemi tanár, intézetigazgató; az edafon kutatásának úttörője, több német tudományos társaság alapítóinak egyike; grafikus, illusztrátor) 1874-1943.

Frauenhoffer Lajos (meteorológus, a hazai klimatológiai kutatások egyik megalapozója, az Országos Meteorológiai és Földmágnességügyi Intézet aligazgatója; az *Időjárás-jelentések Magyarországról*, valamint a *Budapesti időjárás-jelentések* szerkesztője) 1865-1947.

Frecskay Endre (festőművész) 1875-1919.

Frecskay János (műszaki író, szótárszerkesztő, nyelvész, műfordító, levéltáros, publicista; a magyar műszaki nyelv jelentős fejlesztője, a *Szabadalmi Közlöny* és a *Találmányok Leírása* szerkesztője; Frecskay László festő bátyja) 1841-1919.

Friebich-Ripke Rudolf (tábornok) 1860-1923.

Fülöp Artúr (altábornagy) 1854-1921.

Füredi Jenő (kertészmérnök, fővárosi főkertész, az Országos Magyar Kertészeti Egyesület titkára, majd igazgatója, kertészettörténeti gyűjtő; a modern magyar kertészeti szakajtó megteremtője, a *Kertészet* és a *Kertészeti Lapok* szerkesztője, a *Kertészeti Szemle* alapító szerkesztője) 1885-1960.

Füredi Richárd /Führer/ (szobrászművész) 1873-1947.

Gachal József, eölvédi /Gachal-Eölvédi/ (festőművész) 1889-1972.

Gádor Béla (író, publicista, humorista, forgatókönyvíró, a *Ludas Matyi* felelős szerkesztője, majd főszerkesztője; Somogyi Erzsi színész férje) 1906-1961.

Gajzágó László (jogtudós, bíró, egyetemi tanár, diplomata, meghatalmazott külügyminiszter; a Magyar Külügyi Társaság alelnöke, a Tudományos Társulatok és Intézmények Országos Szövetségének elnöke, az MTA tagja) 1883-1953.

Gál József (szobrászművész) 1862-1945.

Gálócsy Árpád, gálócsi (kohómérnök, gyárigazgató, az első hazai formázógép tervezője és üzemeltetője, a hengerléselméleti kutatások úttörője; az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnöke, a *Bányászati és Kohászati Lapok* szerkesztője; a Területvédő Liga egyik vezetője, az országzászló-mozgalom kezdeményezője) 1864-1934.

Gálos Rezső /Goldschmidt/ (irodalomtörténész, címzetes egyetemi tanár, felsőkereskedelmi iskolai igazgató; az Arany János Társaság főtitkára, a győri Kisfaludy Irodalmi Kör elnöke, a *Győri Szemle* szerkesztője) 1885-1954.

Garai Jenő /Günsberger/ (vegyésmérnök, borász, az Országos Kémiai Intézet kísérletügyi főigazgatója; a hazai borellenőrzés egyik újjászervezője) 1882-1949.

Garda Samu (irodalomtörténész, a Magyar Nemzeti Múzeum főkönyvtárosa; Garda József református teológiai tanár fia) 1865-1946.

Gáspár Dezső (festőművész) 1891-1945.

Gasparetz Géza Elemér (restaurátor) 1876-1919.

Gebei Lajos (szobrászművész) 1901-1952.

Géczy István, felsőgéczi és garamszeghi (színművész, színházi rendező, író, publicista; az Országos Színészegyesület titkára, a *Színészek Lapja* szerkesztője) 1859-1936.

Gelléri András (publicista, a *Friss Újság*, a *Színházi Újság*, majd a *Füles* szerkesztője) 1901-1968.

Geöcze Sarolta, szendrői (szociológus, pedagógus, művelődéspolitikus, tanítóképző-igazgató; a hazai keresztényszocializmus egyik vezető ideológusa, a Keresztény Munkásnők Országos Egyesületének megalapítója) 1862-1928.

Gerhardt Guido (mezőgazdász, agrobotanikus, az Országos Vetőmagvizsgáló Állomás kísérletügyi igazgatója) 1876-1939.

Gervay Károly (jogász, levéltár-igazgató) 1813-1888.

Geyer József, ifj. (római katolikus pap, zenei író, akusztikus, orgonaépítő, főiskolai tanár; Geyer József brácsaművész fia, Geyer Stefi hegedűművész bátyja) 1887-1953.

Giergl Győző /Girgl/ (1848-as honvéd hadnagy) 1827-1908.

Gimesi Nándor /Geiszler/ (ciszterci szerzetes, botanikus, növényfiziológus, hidrobiológus, főiskolai és egyetemi tanár, tanszékvezető, a Botanikus Kert igazgatója; a tudományos fotográfia egyik úttörője, az Amatőr Mozgófényképezők Egyesületének alapító elnöke; a növényélettani és citológiai kutatások hazai elindítója, az *Index Horti Botanici Universitatis Budapestiensis* szerkesztője, az MTA tagja) 1892-1953.

Ginner Brunó (tábornok, orvos) 1842-1924.

Girardi Alajos (gyáriparos) 1853-1898.

Gombás Géza (könyvtárigazgató) 1894-1949.

Gordon Róbert (gépészmérnök, a Déli Vasút magyarországi vezérigazgatója; az első világháború után a hazai vasúthálózat újjászervezésének vezetője, Pogány Sándorral a sínautóbusz-közlekedés megindítója) 1877-1928.

Gottl Jenő (vezérőrnagy) 1872-1938.

Görgényi Miklósné 1939 [Borbereki-Kovács Zoltán].

Gratz Gusztáv (történész, közgazdász, jogász, publicista; legitimista politikus, országgyűlési képviselő, diplomata, pénzügy-, majd külügyminiszter, a nemzeti kisebbségek tárca nélküli minisztere, a bécsi magyar ellenforradalmi komité egyik vezetője; a Társadalomtudományi Társaság egyik megalapítója és titkára, a Gyáriparosok Országos Szövetségének ügyvezető igazgatója, a Magyarországi Német Népművelődési Egyesület alapító elnöke; a *Pesti Napló* főszerkesztője, a *Huszedik Század* alapító szerkesztője, az MTA tagja; Gratz Mór evangélikus lelkész fia, Gratz Ottó állatorvos bátyja) 1875-1946.

Grecsák Károly (jogtudós, kúriai tanácselnök, országgyűlési képviselő, igazságügyi államtitkár, igazságügyminiszter; az Országos Bírói és Ügyészi Egyesület megalapítója és elnöke, a Magyar Rendpárt alapító elnöke; döntvénytár-szerkesztő, a *Budapester Tageblatt* megindítója, a *Kereskedelmi Jog* egyik megalapítója és szerkesztője; valóságos belső titkos tanácsos) 1854-1924.

Gulácsy György (jogász, kisgazdapárti politikus, a párt országos ügyésze; a német megszállás alatt az ellenállási mozgalom résztvevője; a budapesti Nemzeti Bizottság főtitkára, nemzetgyűlési képviselő, belügyi államtitkár, diplomata) 1908-1979.

Guzsik Ödön (festőművész) 1902-1954.

Gyöngyi László (író, költő, publicista, műfordító) 1891-1973.

Gyöngyös Berta (szobrászművész) 1880-1922.

Győrffy Gyula (alezredes, pilóta, a mátyásföldi katonai repülőtér parancsnoka; a nyilasuralom idején kivégezték) 1894-1944.

Győrffy Samu, losádi báró (szőlészeti és borászati főfelügyelő, a Főrendiház tagja) 1870-1940.

György István (filmrendező, forgatókönyvíró, festőművész) 1899-1958.

Györke József /Georgovits/ (nyelvész, egyetemi magántanár, az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója, az MTA tagja) 1906-1946.

Gyulay László /Kratochvill/ (festőművész, illusztrátor, Munkácsy Mihály tanuló- és lakótársa) 1843-1911.

Gyúrói Nagy Lajos /gyúrói Nagy/ (evangélikus lelkész, költő, író, publicista) 1883-1970.

Haas János (mérnök, gyárigazgató) 1882-1936.

Háber János (altábornagy) 1860-1935.

Hacker Nándor (festőművész) 1872-1940.

Haffner Károly (a Fővárosi Vízművek igazgatója) 1869-1935.

Hagara Viktor (Bereg vármegye főispánja) 1847-1923.

Hahn Lajos (szobrászművész) 1859-1916.

Hajts Jakab (iparművész, belsőépítész) 1891-1925.

Halassy Béla (műkertész) 1859-1922.

Halász Imre (publicista, író, jogász, közgazdász, a miniszterelnökségi sajtóiroda vezetője; a *Magyarország Anyagi Érdekei*, az *Ungarischer Lloyd*, a *Nemzetgazdasági Szemle*, a *Közérdek* és a *Kelet Népe* szerkesztője; Halász Gyula geográfus apja) 1841-1918.

Halász Pál (gépészmérnök, a légnymósos aknavetőgép feltalálója) 1880-1949.

Halmay Tibor, dunaszerdahelyi (színművész) 1894-1944.

Halmi Bódog /Herz Félix/ (író, műkritikus, irodalomtörténész, publicista; jogász, bíró, jogi író) 1879-1957.

Halva Sándor (puskaműves) 1882-1939.

Hamon Kristóf (építész; Hamon János Mihály építész apja) 1693 k.-1748. (Feltehetően a Buda-felsővízivárosi Szent Anna plébániatemplom sírboltjaiból áthelyezett hamvak közt.)

Hamvas József /Aschendorf/ (evangélikus lelkész, író, publicista, a *Pozsonyi Hírlap*, valamint az *Irodalom és Művészet* szerkesztője; Hamvas Béla filozófus apja) 1871-1948.

Hartig Antal (kesztyűgyáros) 1820-1899.

Háry Gyula (festő- és iparművész, grafikus, illusztrátor) 1864-1946.

Havas Endre (költő, író, publicista, műfordító, diplomata; gróf Károlyi Mihály londoni titkára; koncepció per elítélte, börtönben halt meg) 1909-1953.

Hegedűs Ferenc (jogász, bíró, pénzügyminiszter; valóságos belső titkos tanácsos) 1857-1909.

Heller Edgár (festőművész) 1894-1955.

Heltai Nándor (színművész, színiigazgató, író) 1864-1937.

Hensch Árpád (mezőgazdász, akadémiai tanár, a magyaróvári Gazdasági Akadémia igazgatója; a keszthelyi magvizsgáló állomás vezetője, a modern mezőgazdasági üzemtan egyik hazai úttörője; a Mosonmegyei Gazdasági Egyesület elnöke) 1847-1913.

Hercsek János (az Állami Nyomda igazgatója) 1848-1924.

Herpka Károly (öntösművész, bronzműves, az Iparművészeti Iskola tanára; id. Herpka Károly öntőmester fia) 1861-1938.

Herquet Rudolf (építész, iparművész) 1884-1948.

Herrmann Emil Gusztáv /Hermann/ (bánya- és kohómérnök, akadémiai tanár, főbányatanácsos; a magyar műszaki szaknyelv jelentős fejlesztője; Hermann Miksa gépészmérnök apja) 1840-1925.

Herzog József (levéltáros, történész, gazdaságtörténész, a Magyar Országos Levéltár főigazgatója; a Magyar Nemzeti Múzeum, valamint a Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesülete alelnöke, az MTA tagja; Herzog Ferenc belgyógyász öccse) 1880-1941.

Heyek Imre (vezérőrnagy) 1873-1950.

Hidas Miklós /Hartstein/ (villamosmérnök, erőműtervező, egyetemi docens) 1902-

1956.

Hilscher Rezső (jogász, szociálpolitikus, akadémiai tanár, egyetemi docens, tanszékvezető; a modern szociálpolitika hazai úttörőinek egyike, a Magyar Társadalompolitikai Társaság főtítkára, a settlement-mozgalom legjelentősebb hazai képviselője; a *Szegényügy*, a *Társadalompolitikai Füzetek* és a *Szociális Traktátusok* szerkesztője) 1890-1957.

Hindi Szabó Katalin /Csépainé; Cs. Hindi/ (festőművész, grafikus) 1889-1929.

Hodula István (zeneszerző, zongoraművész, a Nemzeti Zenede tanára) 1897-1935.

Hoffmann Edith (művészettörténész, muzeológus, a Szépművészeti Múzeum grafikai osztályának vezetője és főigazgató-helyettese; Hoffmann Mária irodalomtörténész húga) 1888-1945.

Hoffmann Hugó, nagysötétági (táborszernagy) 1850-1923.

Hoffmann István (vezérőrnagy) 1873-1938.

Hofrichter János (festőművész) 1818-1889.

Hollós Leontin Margit /Major Imréné/ (gyermekorvos, elmeorvos) 1885-1976.

Hornyai Ödön (jogász, kúriai bíró; festőművész) 1856-1937.

Hornyánszky Viktor György (író, publicista, nyomdatulajdonos, lapkiadó, árvaház-alapító; a hazai evangélikus könyvkiadás egyik megteremtője, az *Evangelisches Wochenblatt*, valamint a *Der Evangelische Hausfreund* szerkesztője és kiadója, a Budapesti Könyvnyomdászok és Betűöntők Segélyegyletének alapító elnöke; Hornyánszky György egyháztörténész fia, id. Hornyánszky Gyula egyházi író bátyja, ifj. Hornyánszky Viktor könyvkiadó, ifj. Hornyánszky Gyula klasszika-filológus és Hornyánszky Ernő nyomdatulajdonos apja) 1828-1882.

Horthy Béla, nagybányai (festő- és szobrászművész, országgyűlési képviselő) 1869-1943.

Horváth Jenő (történész, diplomáciatörténész, akadémiai és címzetes egyetemi tanár, a Magyar Külügyi Társaság alelnöke; a *Külügyi Szemle* alapító szerkesztője, a *Háborús Felelősség* és a *South Eastern Affairs* szerkesztője) 1881-1950.

Horváth Ödön (jogtudós, bíró, akadémiai tanár, egyetemi magántanár) 1862-1919.

Horváth Sándor (jogász, országos levéltárnok) 1872-1924.

Hölzel Albin (szobrászművész, restaurátor; Hölzel Mór szobrász fia) 1869-1941.

Hubay Károly (zenetörténész) 1853-1896.

Huber Sándor (zeneszerző) 1875-1945.

Hunke Lajos (altábornagy) 1860-1922.

Huszár Kálmánné [Körmendi-Frim Jenő, 1935].

Hüvös Iván, botfai (zeneszerző, a Budapesti Villamos Vasút Rt. vezérigazgatója; Hüvös József közlekedéspolitikus fia, Hüvös Kornél író öccse, Hüvös László szobrász bátyja) 1877-1954 [Hüvös László].

Illés Imre (orvos, ezredes) 1868-1944 [Beck Ö. Fülöp].

Imecs György, imecsfalvi (Szeged főispánja) 1892-1945.

Imre Sándor (pedagógus, művelődéspolitikus, neveléstörténész, egyetemi tanár, dékán, a Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem rektora; vallás- és közoktatásügyi államtitkár, megbízott miniszter, a Magyar Társadalomtudományi Társulat elnöke, a *Magyar Paedagogia* szerkesztője; id. Imre József szemész fia, ifj. Imre József szemész bátyja) 1877-1945.

Ipolyi-Keller Gyula /Keller/ (mezőgazdász, gazdaságpolitikus, címzetes akadémiai igazgató, miniszteri tanácsos, közlekedési államtitkár; a Futura Szövetkezeti Központok Áruforgalmi Rt. alapító elnöke) 1869-1949.

Isaák Gyula, kisdobronyi (jogász, kúriai tanácselnök, a Kúria másodelnöke, a Magyar Jogászegylet alelnöke; baleset áldozata) 1885-1947.

Issekutz Aurél, erzsébetvárosi (államtitkár, Krassó-Szörény vármegye alispánja) 1864-1934.

Iván Jánosné Ű 1949 [Mattioni Eszter].

Iványi Bertalan (vízépítő mérnök, a kisvízi szabályozás hazai elindítóinak egyike) 1879-1953.

Jacobi Ágost (műszaki ezredes, akadémiai tanár) 1881-1973.

Jaiser Gyula (szobrászművész) 1856-1919.

Jakab Lajos (színművész, színházi rendező, társulatvezető; Ujfalussy Gizella színész, majd Alszegehy Etel énekes férje) 1839-1890.

Jakabffy Pál (jogász, kúriai tanácselnök) 1860-1940.

Jakobi Károly (pedagógus, tankerületi főigazgató) 1862-1926.

Jakobovits Dániel (villamosmérnök, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület főtitkára,

majd alelnöke, az *Elektrotechnika* szerkesztője) 1879-1942.

Janauschek Gyula (vezérőrnagy) 1867-1951.

Jankovich László (patológus, törvényszéki orvos, toxikológus, egyetemi tanár, intézetigazgató, dékán, főorvos) 1887-1967.

Janky Béla, bulcsi (altábornagy) 1879-1938.

Jausz Sándor (erdőmérnök, miniszteri tanácsos) 1864-1939.

Jehlicska Ferenc (katolikus egyházi és filozófiai író, teológiai tanár, egyetemi magántanár, országgyűlési képviselő; 1919-ben a pozsonyi egyetem kormánybiztosa; a Csehországgal szembeni szlovák autonómiatörekvések egyik első vezetője, a Szlovák Nemzeti Tanács elnöke) 1879-1939.

Jékey Aladár (tábornok) 1849-1923.

Jelky András (világutazó, a batáviai holland kormányzóság titkos tanácsosa) 1730-1783. (Feltehetően a Buda-felsővízvárosi Szent Anna plébániatemplom sírboltjaiból áthelyezett hamvak közt.)

Joachimsthaler József (festő- és iparművész) 1869-1927.

Joanovich Pál (államtitkár, a Felsőház tagja) 1860-1934.

Jobák Anna /Wipplinger-né/ (színművésznő) 1882-1961.

Jobbágyi Gaiger Miklós (festőművész) 1892-1959.

Jókay-Szilágyi Miklós (lapkiadó, a *Magyar Vállalkozás* felelős szerkesztője) 1876-1939.

Juckel Gyula (felsőkereskedelmi iskolai főigazgató) 1861-1932.

Juhai József (színművész) 1860-1933.

Juhász Imre (pedagógus, nemzetgyűlési képviselő, tankerületi főigazgató, diplomata; a *Néplap* szerkesztője) 1909-1961.

Kádár Lehel, borosjenői (író, publicista, az *Új Nemzedék*, a *Nemzeti Újság* és a *Reggeli Újság* szerkesztője; Kádár Jolán színháztörténész bátyja) 1884-1935 [Wesely Norbert, 1937].

Kaiblinger Fülöp (nyelvész, pedagógus, esztéta, főiskolai tanár, gyorsíró) 1878-1955.

Káldor Márton (közgazdász, író, költő, publicista, zenei író) 1894-1967.

Kalecsinszky Sándor (kémikus, geokémikus, az MTA tagja) 1857-1911.

Kalmár Elek (nyelvész, pedagógus, főgimnázium-igazgató, tankerületi főigazgató) 1862-1947.

Kapy Miklós, kapivári (huszárkapitány) 1856-1913 [Gerenday].

Kárász Judit (fotóművész) 1912-1977.

Karátson István, ivándai (százados, akadémiai tanár; a tanácsköztársaság idején kivégezték) 1888-1919.

Kárffy Titusz /Karpf/ (jogász, helytartótanácsi titkár, miniszteri tanácsos; költő, publicista, műfordító; Lenhossék Mihály Ignác orvos veje) 1825-1896.

Karl Sándor (szobrászművész) 1865-1932.

Karlovszky Endre, karlovai és kralováni (levéltáros, gazdaságtörténész, jogász; író, költő, műfordító, publicista; Miticzky Ida író nő fia, Karlovszky Bertalan festő és Karlovszky Geyza gyógyszerész bátyja) 1856-1924.

Kárpáthy Jenő (festőművész) 1870-1950.

Kárpáthy Tibor (vezérőrnagy) 1875-1947.

Karsai Sándor /Karpeles/ (jogász, népjóléti miniszteri tanácsos; az Országos Gyermekvédő Liga megalapításának kezdeményezője és igazgatója, a gyermeknap meghonosítója) 1868-1926.

Kasztner Janka /Lázár Gyuláné/ (pedagógus, író, tanítónőképző-igazgató; a nőnevelés hazai úttörőinek egyike, alapítványtévő; a Győrvidéki Tanítóegylet alelnöke, az Erzsébet Nőiskola igazgatója és újjászervezője) 1850-1923.

Kató Kálmán /Krisztanits/ (festőművész, restaurátor) 1876-1946.

Katona Lajos (kohómérnök, feltaláló, a Ganz és Társa Rt. acél- és vagonműhelyének vezetője) 1866-1933.

Kaufmann Oszkár (építész, kora egyik vezető európai színháztervezője) 1873-1956.

Kaukál Kornél (színművész) 1866-1907.

Kazár Emil /Fitzer/ (író, publicista, műkritikus, helytörténész; a *Heti Posta* szerkesztője, a Kisfaludy Társaság tagja) 1843-1922.

Kazinczy Imre, kazinczi (főispán) 1875-1962.

Kéky Lajos, nánási (irodalomtörténész, akadémiai tanár, címzetes egyetemi tanár; az *Irodalomtörténeti Közlemények* szerkesztője, a Kisfaludy Társaság tagja és titkára, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság titkára, az MTA tagja) 1879-1946.

Keltscha Nándor (hegedűművész) 1885-1964.

Kemechey László, kemecsei (író, publicista) 1898-1928.

Kemenczky Árpád (festőművész) 1870-1945.

Kemény Armand (állatorvos, egyetemi tanár, tanszékvezető; több betegség első leírója, az állatorvosi fiziológia hazai úttörője) 1914-1973.

Kemény Gábor (rendőr tábornok) 1886-1952.

Kenessey Béla (vízépítő mérnök, hidrológus, vízjogi szakember, miniszteri tanácsos; a *Vízügyi Közlemények* szerkesztője) 1866-1936.

Kerékgyártó Elek (irodalomtörténész, író) 1847-1925.

Kern Hermann (mezőgazdász, mikológus, fitopatológus, a Növényélet- és Kórtani Állomás igazgatója, a hazai növényvédelmi szolgálat megszervezője és vezetője; több növénybetegség első magyarországi kimutatója, számos növényvédelmi eljárás meghonosítója) 1876-1957.

Kerntler Jenő (zongoraművész, zeneszerző, zenei író, a Nemzeti Zenede tanára, főiskolai tanár; az Új Magyar Zeneegyesület főtitkára, majd ügyvezető elnöke) 1878-1938.

Kéry Hedvig /Justné/ (pedagógus, gyermekpszichológus) 1896-1980.

Kézay Gyula /Kobiálka/ (vezérőrnagy) 1893-1951.

Király Dávid (szobrászművész) 1875-1957.

Király Kálmán (építészmérnök, urbanista, a budapesti és a belgrádi városi úthálózat kiépítésének egyik vezetője; a Városmérnökök Országos Szövetségének alelnöke) 1882-1953.

Kirchner György (kőfaragómester) 1838-1904.

Kiss Elemér (az Idegenforgalmi, Beszerzési, Utazási és Szállítási Rt. igazgatója) 1899-1945.

Kiss Ferenc, balásfalvi (altábornagy) 1875-1961.

Kiticsán Zsigmond (agrokémikus, minisztériumi fővegyész) 1855-1929.

Kleszner Albert (az Egyetemi Nyomda igazgatója) 1853-1924.

Knapp Aurél (honvédelmi államtitkár) 1871-1945.

Kneusel-Herdlicska Adolf (festőművész) 1901-1942.

Kóbor Henrik /Gärtner/ (festőművész; Kóbor Elek szobrász bátyja) 1885-1964.

Kodolányi Antal (mezőgazdász, agrobotanikus, pomológus, egyetemi tanár; a kolozsmonostori gazdasági tanintézet egyik megszervezője, a *Gazdasági Lapok* szerkesztője) 1835-1910.

Kocsis-Király János (tábornok) 1853-1924.

Kogutowicz Manó (kartográfus, geográfus, a tudományos kartográfia, valamint az atlasz- és térképkiadás hazai úttörője; a Magyar Földrajzi Intézet megalapítója és első igazgatója; Kogutowicz Károly geográfus apja) 1851-1908.

Kolbenschlag Béla (Zala vármegye főispánja) 1864-1934.

Kolossváry József (Veszprém vármegye főispánja) 1850-1926.

Kolossváry Ödön /Kolozsváry/ (vízépítő mérnök, az alföldi öntözőművek kiépítésének egyik vezetője) 1857-1921.

Kolosváry Bálint, kolozsvári (jogtudós, akadémiai és egyetemi tanár, dékán, a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem rektora; az MTA Jogtudományi Bizottságának elnöke, a Magyar Társadalomtudományi Társulat alelnöke, a Felsőház és az MTA tagja; Kolosváry Gábor zoológus apja) 1875-1954.

Komáromy András, révkomáromi (történész, levéltáros, genealógus, egyetemi magántanár, író; a Magyar Országos Levéltár igazgatója, miniszteri tanácsos, a *Történelmi Tár* szerkesztője, az MTA tagja; öngyilkos lett) 1861-1931.

Komor András (költő, író, műkritikus, publicista; öngyilkos lett) 1898-1944.

Koós Miklós, békei (altábornagy, kormányzói szárnysegéd) 1885-1944.

Kormanik Béla (grafikusművész) 1909-1963.

Kossuth Ilona, udvardi és kossuthi (zenepedagógus) 1887-1963.

Kosutány Ignác (jogtudós, egyházjogász, egyháztörténész, akadémiai és egyetemi tanár, dékán, a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem rektora; Kosutány Géza bíró és Kosutány Tamás mezőgazdász öccse) 1851-1940.

Kosztrák Pál (keramikusművész) 1892-1976.

Kovács Béla (erdőmérnök, földművelésügyi államtitkár) 1869-1926.

Kovács Gábor (államtitkár) 1864-1950.

Kovács Kálmán (festőművész; Kovács Mihály színész fia) 1897-1946.

Kovács Mihály /Schmidt/ (színművész) 1862-1911.

Kovácsy Béla (mezőgazdász, állatorvos, akadémiai tanár; a kassai Gazdasági Akadémia, majd az Országos Gyapjúminősítő Intézet igazgatója, a Magyar Mezőgazdasági Múzeum egyik megszervezője, a *Gyakorlati Mezőgazda* szerkesztője) 1861-1931.

Kovácsnay István Zsigmond (mezőgazdász, feltaláló) 1903-1960.

Kováts Albert (nyelvész, pedagógus, főiskolai tanár) 1898-1972.

Kováts Károly (operaénekes) 1883-1934 [Istók János].

Köcsön Lajos (főispán) 1855-1932.

Kőmíves Erzsébet (színművésznő; Kőmíves Sándor színész nővére) 1895-1978.

König Gusztáv (római katolikus pap, pápai kamarás, író) 1855-1905 k. [Damkó József, 1909].

König Tivadar (közgazdász, államtitkár) 1867-1935.

Kőszeghy Elemér, winckhelsteini /winckhelsteini Winkler/ (művészettörténész, festőművész, muzeológus, restaurátor; a Múzeumok és Könyvtárak Országos Főfelügyelőségének titkára, a kassai és a lőcei múzeum igazgatója, majd az Országos Magyar Történelmi Múzeum iparművészeti tárának vezetője; a *Szepesi Híradó* főszerkesztője) 1882-1954.

Kövessházi Kalmár Elza /Kalmár/ (szobrászművész, keramikus, festő- és iparművész, grafikus, díszlet- és jelmeztervező; az első jelentős magyar szobrásznő) 1876-1956 [saját műve].

Kreicsi Rezső (jogász, publicista, polgári radikális, majd szociáldemokrata politikus, diplomata; műfordító, a budapesti, majd a prágai Kereskedelmi és Iparkamara titkára) 1864-1928.

Krisztinkovich Béla, ifj. (műgyűjtő, művészettörténész, keramikusművész; Krisztinkovich Béla építész fia) 1887-1969.

Kruchina Manó, schwanbergi báró (altábornagy) 1865-1947.

Kuthy Zoltán (református lelkész, esperes) 1875-1921.

La Croix Alajos (tábornok) 1841-1919.

Lajkó Pál (radiológus, belgyógyász, főorvos; sportorvos, a Sportkórház igazgatóhelyettese) 1898-1967.

Lampel Géza (Budapest Székesfőváros Elektromos Műveinek igazgatója) 1872-1934.

Láng Nándor (klasszika-filológus, régész, művészettörténész, egyetemi tanár, dékán, a debreceni Tudományegyetem rektora; az MTA Archaeologiai Bizottsága, valamint a Budapesti Philológiai Társaság elnöke, az *Egyetemes Philologiai Közlöny* és az *Achaeologiai Értesítő* szerkesztője, az MTA tagja) 1871-1952.

Lángh Lajos (vezérőrnagy) 1860-1940.

Langsch József (jogász, a Magyar Folyam- és Tengerhajózási Rt. igazgatója) 1878-1967.

Lányi Zsigmond /Löwenherz Pál/ (publicista, politikai író, a *Hétfői Lap* szerkesztője, a *Budapesti Tudósító*, a *Friss Újság* és a *Neues Politisches Volksblatt* főszerkesztője; a Magyar-Osztrák-Német Gazdasági Szövetség ügyvezető igazgatója, a Külföldi Tudósítók Szindikátusának alapító főtákará, majd elnöke; Lányi György politológus apja) 1878-1950.

Laszgallner Ernő (publicista, a *Mozi és Film*, illetve a *Ma Este* alapító szerkesztője; az első hazai rádiós szaklap, a *Magyar Rádió Újság* alapító főszerkesztője) 1883-1937.

Lázár Béla (művészettörténész, műkritikus, esztéta, az Ernst Múzeum igazgatója; író, publicista, a *Jövendő* szerkesztője, a *Modern Művészet* főszerkesztője) 1869-1950.

Lázár Frigyes (altábornagy) 1850-1922.

Lázár Miklós /Lederer/ (író, költő, országgyűlési képviselő; publicista, lapkiadó, a *Déli Hírlap*, valamint *A Reggel* alapító főszerkesztője és tulajdonosa; az *Amerikai Magyarság* szerkesztője, a Magyar Menekült Újságírók Egyesületének elnöke) 1886-1968.

Lehner Ödön (pomológus, pedagógus; több őszibarackfajta nemesítője, az első hazai pomológiai oktatófilm elkészítője, a Nagytétényi Őszibarack-termesztők Egyesületének megalapítója; Lehner Vilmos pomológus fia) 1887-1938.

Lehner Vilmos (pomológus, a Buda-vidéki őszibarack-termesztés elindítója; pedagógus, sakkozó, a Budapesti Sakkozó Társaság, majd a Budapesti Sakk Kör alelnöke) 1857-1926.

Lehrer Péter (jogász, fővámgazgató, miniszteri tanácsos, gazdasági író) 1854-1923.

Leitner Gottlieb (műkertész) 1852-1935.

Leitner Jenő (gépészmérnök, címzetes egyetemi tanár, igazságügyi szakértő) 1877-1931.

Lengyel Géza (agrobotanikus, méhész, egyetemi tanár, az Országos Vetőmagvizsgáló Állomás kísérletügyi igazgatója; a méhészeti növényteni kutatások hazai úttörője, a *Magyar Botanikai Lapok* és a *Botanikai Közlemények* szerkesztője, az MTA tagja) 1884-1965.

Lengyel Vilmos /Lipniker/ (színművész, az Erdély-Bánáti Magyar Színész Egyesület alelnöke, majd elnöke; Hollós Juci színész férje) 1893-1959.

Lenhossék Mihály Ignác /Linoschegg/ (országos főorvos, egyetemi tanár, dékán, karigazgató, a pesti Tudományegyetem rektora; a himlő elleni védőoltások egyik meghonosítója, az 1831-es kolerajárvány elleni küzdelem egyik vezetője, pszichológiai író; gróf Széchenyi István orvosa; Lenhossék József anatómus apja) 1773-1840.

Lenz Győző, nagysárosi (altábornagy) 1851-1934.

Leövey Leó (színművész, színházi rendező) 1869-1938.

Létai Sándor (építészmérnök, repülőgép-tervező; Létai András és Létai Lajos repülőgép-tervezők fivére) 1885-1942.

L'Hiver János (grafikus, bélyegtervező) 1825-1893.

Liebl Ervin (festőművész, szobrász, költő) 1895-1927.

Lippner Károly, nagyszentmiklósi (altábornagy) 1855-1931.

Loczka József (mineralógus, kémikus, a Magyar Nemzeti Múzeum ásványtárának igazgató őre, több analitikai módszer kidolgozója; Loczka Alajos kémikus apja; öngyilkos lett) 1855-1912 [Damkó József].

Lokmer József (altábornagy) 1850-1924.

Lónyay Ferenc, nagylónyai és vásárosnaményi (jogász, gazdaságpolitikus, miniszteri tanácsos; borász, a Borvizsgáló Szakértő Bizottság elnöke) 1861-1945.

Lóránfi Antal /Loránfi/ (szobrász- és éremművész, ötvös; a Mintarajziskola és az Iparművészeti Iskola tanára) 1856-1927.

Lóth Ila /Rónai Margit; Rohonczy Győzőné/ (színművésznő) 1899-1975.

Lováky Antal (római katolikus pap, egyházi író, műfordító; prépost, kanonok) 1839-1919.

Lovászi Ferenc (publicista, író, a *Szegedi Friss Újság* szerkesztője) 1925-1964.

Lovász Károly (író, költő, humorista, publicista, műkritikus; a Simplicissimus Kabaré megalapítója) 1887-1952.

Löllbach Emma (pedagógus, iskolaalapító; Domokos László író felesége) 1885-1966.

Lőte József, illyefalvi (bakteriológus, patofiziológus, immunológus, egyetemi tanár, dékán, a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem rektora) 1856-1938.

Lukács Béla, kövecsesi (konzervatív politikus, jogász, országgyűlési képviselő; Miskolc főispánja, földművelésügyi államtitkár, hadigondozási tárca nélküli miniszter; a Magyar Élet Pártja, valamint a Tisza-jobbparti Mezőgazdasági Kamara elnöke) 1892-1958.

Lutinszky Jenő (jogász, igazságügyi államtitkár) 1888-1944.

Lutter Nándor Ferdinánd (piarista szerzetes, pedagógus, matematikus, főgimnázium-igazgató, a budapesti tankerület első főigazgatója; 1848-as honvéd tüzér és táborigazgató; az Országos Középiskolai Tanáregyesület egyik megalapítója és első elnöke, az Országos Gyorsíró Vizsgabizottság elnöke, a *Közoktatás* szerkesztője, az MTA tagja) 1820-1891.

Madarász Elemér (belügyi államtitkár) 1858-1929.

Maderspach Jenő (keramikusművész) 1907-1946.

Madzsar Imre (történész, művelődéstörténész, történetfilozófus, címzetes egyetemi tanár; pedagógus, címzetes tankerületi főigazgató, az Országos Közoktatási Tanács titkára, az MTA tagja; Madzsar József orvos öccse) 1878-1946.

Magyar Gyula, dömsödi (táborszernagy) 1855-1922.

Magyar Gyula (műkertész, pomológus, dísznövény-nemesítő; a Kertészeti Növényújdonságokat Elbíráló Bizottság titkára; Magyar György kertész fia) 1884-1945.

Magyary István, szentháromsági (publicista) 1856-1941.

Majer István (geológus, paleontológus) 1887-1953.

Majnik Béla (vezérhadbiztos) 1848-1916.

Major Jenő, maróthi /Major-Maróthy/ (festőművész, grafikus) 1871-1945.

Majthényi Flóra, kesseleőkeői (költő- és író; Tóth Kálmán költő felesége, Tóth Béla művelődéstörténész édesanyja) 1837-1915.

Malaki Szilárd (üvegművész) 1877-1921.

Mamusich Mihály /Mamuzsich/ (publicista, sportíró, sportvezető, jogász; a Magyar

Labdarúgó Szövetség alelnöke) 1888-1956.

Manaszy-Barco György, hodonyi báró (országgyűlési képviselő, a Főrendiház tagja) 1873-1922.

Mandello Gyula (közgazdász, statisztikus, gazdaságtörténész, akadémiai és egyetemi tanár, lexikonszerkesztő; a Magyar Közgazdasági Társaság főtitkára, a Department of International Information alelnöke, a *Közgazdasági Szemle* szerkesztője; Magyarországon az első egyetemi szociológiai előadássorozat meghirdetője; Mandello Károly közgazdász fia) 1868-1919.

Mándoky Sándor (római katolikus pap, tábori főesperes) 1864-1942.

Mánya Márton (hadbíró vezérőrnagy) 1882-1941.

Marczell György (meteorológus, az ógyallai meteorológiai és földmágnesességi obszervatórium vezetője, a budapesti Meteorológiai Intézet igazgatója; a mikroklimatikus megfigyelések és a magaslégkör-kutatás hazai megalapozója, műszertervező, az első műszeres léggömb reptetője) 1871-1943.

Marenzi Ferenc Károly, tagliuoi és talgatei gróf /őrgróf Val Oliola/ (gyalogsági tábornok, császári és királyi kamarás, valóságos belső titkos tanácsos; 1864-től gróf; gróf Marenzi Ferenc altábornagy fia) 1860-1940.

Márffy Ede, szentkirálysabadjai (jogtudós, pénzügyi jogász, egyetemi tanár, dékán) 1885-1947.

Márffy Károly (színházi rendező, társulatvezető, a Thália Társaság titkára; idegenforgalmi igazgató; Márffy Ödön festőművész öccse) 1884-1960.

Margócsy István (evangélikus lelkész, főesperes) 1870-1941.

Mariska László (főorvos, az Üzemegészségügyi Tudományos Társaság elnöke; baleset áldozata) 1907-1976.

Márki Hugó /Meisels/ (közgazdász, jogász, akadémiai és egyetemi tanár) 1879-1949.

Markos György (geográfus, egyetemi tanár, tanszékvezető, a Magyar Földrajzi Társaság alelnöke; grafikus, publicista) 1902-1976.

Márkus Gábor (zongoraművész) 1893-1944.

Maróthi Rezső (történész, levéltáros, a Magyar Országos Levéltár igazgatója) 1867-1923.

Marschall Emil (tábornok) 1858-1931.

Martin János (építészmérnök, hídtervező) 1878-1935.

Mártonffy Károly (jogtudós, közigazgatási jogász, egyetemi tanár, tanszékvezető, dékán; az Országos Felsőoktatási Tanács ügyvezető igazgatója, az Országos Gyakorlati Közigazgatási Vizsgabizottság elnökhelyettese) 1890-1979.

Martos Ferenc /Mittelmann/ (író, költő, publicista, a *Fővárosi Lapok* szerkesztője) 1875-1938.

Matkó László (patológus, onkológus, főorvos) 1922-1955.

Mátrai Gyula (színművész) 1855-1919.

Matuska Alajos (jogász, várospolitikus, Budapest alpolgármestere; a főváros közgazdasági és közigazgatási ügyosztályának megszervezője, a vásárcsarnok-hálózat kiépítésének vezetője) 1847-1934.

Maurer Gyula (vízépítő mérnök, kormánybiztos, a csepeli szabadkikötő építésének vezetője) 1872-1948.

Mayer Henrik (szőlész, borász, miniszteri tanácsos) 1862-1936.

Medveczky Károlyné 1896-1940 [Medgyessy Ferenc: "Éneklő leány"; 1940].

Méhelÿ Kálmán, kisapsai (közgazdász, gépészmérnök, egyetemi tanár, nemzetgyűlési képviselő, kereskedelemügyi államtitkár; a Magyar Mérnök és Építész Egylet titkára, a Magyar Vasművek és Gépgyárak Országos Egyesületének ügyvezető igazgatója) 1882-1923.

Meinhardt Vilmos (bányamérnök, egyetemi tanár; az Ajkai Kőszénbányák vezérigazgatója, a timföld- és alumíniumgyár létesítésének kezdeményezője, az úrkúti mangánbánya felfedezője) 1884-1964.

Melczer Tibor (gépészmérnök, repülőgép-tervező, aviatikus, címzetes egyetemi tanár, gyárigazgató) 1879-1936.

Merész Fülöp (gyógypedagógus, főiskolai tanár) 1884-1933.

Mészáros Anna /Bodonyi Lászlóné/ (zongoraművész, zenepedagógus; Hadasi Izabella zenepedagógus lánya) 1894-1977.

Mészáros Lajos (ötvösművész) 1912-1976.

Meszlény Artúr /Messer/ (jogtudós, jogfilozófus, akadémiai és címzetes egyetemi

tanár, bíró; a Magyar Jogászegylet titkára, a *Polgári Jog* egyik megindítója és szerkesztője, a *Magyar Jogászegyleti Értekezések* szerkesztője) 1875-1937.

Mezey Gyula (mezőgazdász, fitopatológus, szőlész, akadémiai tanár, a kassai Gazdasági Akadémia igazgatója; a modern hazai vetőmagvizsgáló állomások egyik megszervezője) 1861-1922.

Mező Béla, simai (urológus, sebész, egyetemi magántanár, főorvos; atléta, futó, távolugró, háromszoros magyar bajnok) 1883-1954.

Mihálffy Vilmos, nagykosztolányi (belügyi államtitkár) 1870-1936.

Mihalovits Honoria (zongoraművész) 1877-1947.

Mikola Ferenc /Mikula/ (szobrász- és éremművész) 1861-1926.

Mirkovszky Géza (építész, festő- és iparművész) 1855-1899.

Mlinek Adolf (ötvösművész) 1866-1922.

Moiret Ödön (gyárigazgató) 1853-1929.

Molnár Erzsébet /Neumann/ (író; Neumann Mór orvos lánya, Molnár Ferenc húga) 1881-1972.

Molnár Gyula /Müller/ (író, költő, jogász, publicista, a *Zombor és Vidéke* szerkesztője) 1857-1932.

Molnár István (tábornok) 1869-1931.

Molnár Oszkár /Müller/ (pedagógus, neveléstörténész, tanítóképző-igazgató; az állami tanítóképző intézetek címzetes főigazgatója, a *Család és Iskola*, valamint a *Magyar Tanítóképző* szerkesztője) 1881-1954.

Móra Károly /Moravec/ (csillagász, az egyetemi obszervatórium igazgatója) 1899-1938.

Moravek Endre (könyvtáros, bibliográfus, katalogizálási reformer; a Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesületének titkára) 1902-1971.

Morvay Béla (hadbíró vezérőrnagy) 1864-1943.

Morvay Endre (jogász, várospolitikus, Budapest alpolgármestere, a közüzemi ügyek vezetője) 1887-1951.

Moser Jenő (építész) 1886-1948.

Mosonyi Sándor (római katolikus pap, tábori főesperes, akadémiai tanár) 1882-1941.

Murai Károly /Kovács László/ (író, publicista, a *Mátyás Diák* szerkesztője) 1857-1933.

Mutschenbacher Viktor (jogász, ügyvéd, akadémiai tanár, egyetemi magántanár; Mutschenbacher Alajos pedagógus fia, Mutschenbacher Béla sebész bátyja) 1841-1925.

Nádler Róbert /Nadler/ (festő- és iparművész, grafikus, mintarajziskolai tanár, az Iparművészeti Iskola tanára és igazgatója, oktatási reformer; a Magyar Képzőművészek Egyesületének és a Magyar Rajztanárok Országos Egyesületének elnöke, a Magyar Akvarell- és Pasztellfestők Egyesületének alapító elnöke, a *Díszítőművészet* szerkesztője) 1858-1938.

Nádor Jenő (színművész) 1888-1955.

Nagy Gyula, tasnádi (történész, levéltáros, diplomatikus; országos főlevéltárnok, a Magyar Történelmi Társulat titkára, a *Századok* szerkesztője, az MTA tagja; Nagy Károly országgyűlési követ fia, Tasnádi Nagy András miniszter és Tasnády Ilona színész apja, Náday Béla színész apósa) 1849-1924.

Nagy István, szilágyi (szobrászművész; öngyilkos lett) 1900-1954.

Nagy Lázár (festő- és iparművész, illusztrátor, iparrajziskolai tanár) 1861-1923.

Nagyiványi Zoltán (író, publicista) 1879-1951.

Náray Aurél (festőművész) 1883-1948.

Natorp Tivadar, báró (pénzügyminiszteri tanácsos, a Dohányjövédéki Központ igazgatóhelyettese) 1864-1931.

Nemes Erzsébet /Halászi Tivadarné/ (iparművész, keramikus) 1917-1975.

Németh Imre (országgyűlési képviselő) 1854-1927.

Németh József (műkertész, kertészeti író, kertészettörténész) 1868-1948.

Némethy Károly, újfalusi (jogász, közigazgatási politikus, belügyi államtitkár; a Fővárosi Közmunkák Tanácsa, az Országos Közművelődési Tanács és a Fővárosi Üzemvizsgáló Bizottság elnöke, a *Belügyi Közlöny* alapító szerkesztője, a *Magyar Közigazgatás* szerkesztője; a Főrendiház, majd a Felsőház tagja, valóságos belső titkos tanácsos, református főgondnok) 1862-1941.

Nesnera Ida, pusztaszenttamási (szobrászművész) 1884-1945.

Neuschloss-Knüsli Kornél (építész, akadémiai tanár, a Magyar Képzőművészek Egyesületének elnöke, a Budapesti Mentőegyesület igazgatója) 1864-1935.

Niedermayer Ádám (gépészmérnök, a Ganz és Társa Rt. malomipari részlegének vezetője, a Mechwart-féle hengerszék első tudományos leírója) 1853-1914.

Nikolics Ignác (pedagógus, tankerületi főigazgató) 1860-1944.

Novák Lajos (tábornok) 1843-1913.

Nyitrai Elek (történész) 1913-1957.

Okolicsányi Zsigmond, okolicsnói (jogász, kúriai bíró; 1848-as honvéd százados) 1827-1884.

Orbók Mór, kökösi (pedagógus, mezőgazdász, természettudományi író, tanítóképző-igazgató; a Felvidéki Közművelődési Egyesület egyik megalapítója, a Pozsony vármegyei Tanítóegyesület elnöke; a nyitrai *Magyar Népiskola*, a pozsonyi *Felvidéki Nemzetőr*, valamint a *Pozsonymegyei Közlöny* szerkesztője; Orbók Attila és Orbók Loránd írók apja) 1853-1930.

Orgonás Zsigmond, szentbenedeki (vezérőrnagy) Ű1907.

Ormay Ferenc (operaénekes, színművész, író, műfordító) 1835-1876.

Orth Ambrus (építész) 1871-1931.

Osvát Kálmán /Róth/ (író, költő, orvos, publicista, lexikonszerkesztő; az első romániai magyar szépirodalmi folyóirat, a *Zord Idő* megindítója, a *Kalauz*, az *Erdélyi Levelek* és a *Repríz* szerkesztője; Osvát Ernő szerkesztő öccse, Osvát Zsuzsa író férje) 1880-1953.

Ölvedi László /Ölveczky/ (költő, publicista, a Párizsi Magyar Egylet titkára) 1903-1931.

Paál Dénes (református lelkész, esperes) 1885-1938.

Pacor Vilmos, karstenfelsi és hegyaljai (altábornagy) 1841-1922.

Pacséry László (dramaturg, forgatókönyvíró, több száz külföldi film magyar feliratainak szerzője) 1886-1945.

Paikert Alajos, seprősi (közgazdász, író, államtitkár; az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkára, a Magyar Közgazdasági Társaság főtítkára, a budapesti, majd a kairói Mezőgazdasági Múzeum megszervezője és igazgatója; a római Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet egyik megalapítója, a Magyar Külügyi Társaság egyik megalapítója és alelnöke; a turanizmus vezető alakja, a Turáni Társaság egyik megszervezője és ügyvezető elnöke; a *Magyar Gazdaságtörténelmi Szemle*, valamint a *Turán* megindítója és szerkesztője; id. Paikert Alajos vezértörzsorvos fia) 1866-1948.

Pál Alfréd (jogász, ügyvéd, egyetemi magántanár, országgyűlési képviselő) 1877-1934.

Palasovszky Ödön (költő, író, műfordító, színházi rendező, díszlettervező, színművész; a Zöld Szamár Színház - majd utódai, köztük a Prizma Színház - egyik létrehozója, a Madách Színház igazgatója, a Dolgozók Színháza társigazgatója; publicista, a *Színház és Film* társszerkesztője; keramikus, a Díszkerámia Szövetkezet megalapítója; Róna Magda táncművész férje) 1899-1980.

Palkovics József (altábornagy) 1834-1916.

Pán József (díszlettervező, főiskolai tanár, bábfilmrendező) 1900-1956.

Pap Henrik (festőművész, grafikus, az Iparművészeti Iskola tanára) 1864-1910.

Papp Elek /Pap/ (közgazdász, pénzügyi államtitkár, az első világháború utáni valutareform egyik irányítója; az Osztrák-Magyar Bank alkormányzója, az Állami Jegyintézet alelnöke, majd elnöke, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke, a Felsőház tagja) 1858-1946.

Papp-Kovács Ferenc (tábornok) 1873-1931.

Paszlavszy József (zoológus, pedagógus, a Természettudományi Társulat titkára; a *Természettudományi Közöny* egyik szerkesztője, az MTA tagja) 1846-1919.

Pásztor Árpád /Pikler/ (publicista, író, költő, műfordító; a hazai riportirodalom egyik megteremtője) 1877-1940.

Pásztor József (író, publicista) 1873-1942.

Pataj Sándor (jogász, publicista) 1862-1939.

Patthy Károly (irodalomtörténész, műfordító) 1855-1930.

*Pechan Alfonz*né 1905-1939 [Bóna-Kovács Károly].

Perczel Béni, bonyhádi (országgyűlési képviselő) 1859-1900.

Perczel Oszkár /Polatsek/ (színművész) 1877-1947.

Perlaki Lajos (római katolikus pap, író) 1895-1959.

*Perrey Auguszt*a /Schmidt/ (táncművész, balettmester, színművésznő, tánciskola-vezető; Perrey-Perron János táncmester felesége) 1835-1918.

Pesti Lajos /Ihász; Pesti-Ihász/ (színművész, társulatvezető; Kovács Karolina színész férje) 1849-1935.

Péter Mózes (1848-as honvéd) 1833-1918.

Péterfi Tibor (hisztológus, egyetemi tanár; műszertervező, több szövettani probléma első leírója) 1883-1953.

Pető István (zeneszerző, hegedűművész, zenekarvezető, korrepetitor) 1911-1978.

Petrichevich-Horváth Emil, széplaki báró (jogász, politikus, nemzetgyűlési képviselő, egyetemi magántanár; Nagy-Küküllő vármegye főispánja, belügyi, majd népjóléti államtitkár; az Erdélyi Szövetség egyik megalapítója, az Országos Menekültügyi Hivatal vezetője) 1881-1945.

Petrovits Mihály (fővárosi főmérnök) 1857-1914.

Petz Gedeon (nyelvész, filológus, germanista, irodalomtörténész, egyetemi tanár, intézetigazgató, dékán, a Pázmány Péter Tudományegyetem rektora; a hazai német nyelvjáráskutatás megalapozója, Bleyer Jakabbal és Schmidt Henrikkel a *Német Philologiai Dolgozatok* szerkesztője; a Felsőház és az MTA tagja) 1863-1943.

Pikler J. Gyula (statisztikus, orvos, közgazdász, író; a Fővárosi Statisztikai Hivatal aligazgatója, a mortalitás kutatásának nemzetközi rangú szakembere; a budapesti telekérték-nyilvántartó megszervezője és vezetője, a *Pester Medizinisch-Chirurgische Presse* szerkesztője) 1864-1952.

Pintér Imre (építész, művészettörténész; festőművész, grafikus) 1903-1980.

Platthy György, turócsdivéki és nagypalugyai (országgyűlési képviselő, miniszteri tanácsos, várospolitikus) 1865-1933 [Kopits János].

Plósz Lajos (szemész, egyetemi tanár, a pesti Orvosegyesület titkára; Plósz Pál biokémikus, Plósz Sándor jogtudós és Plósz Béla állatorvos apja) 1809-1886.

Pogány Béla (fizikus, optikus, egyetemi tanár; a szeizmikus kutatás hazai úttörője, az Eötvös Loránd Matematikai és Fizikai Társulat titkára, majd elnöke, az MTA tagja) 1887-1943.

Pogány László (zeneszerző, karmester) 1920-1956.

Pollák Ferenc (szobrászművész) 1874-1931.

Pólya Iván (festő-, szobrász- és iparművész; Mattioni Eszter mellett a hímeskő-műfaj megteremtője) 1889-1939.

Pongrácz János, szentmiklósi és óvári gróf (országgyűlési képviselő) 1875-1939.

Pongrácz Sándor (zoológus, paleontológus, címzetes egyetemi tanár; a Magyar Nemzeti Múzeum állattárának igazgatója, a Természettudományi Múzeum főigazgatója; az ostrom áldozata) 1888-1945.

Pongrácz Vince, szentmiklósi és óvári báró (pénzügyminiszteri tanácsos, császári és királyi kamarás, a Főrendiház tagja; báró Pongrácz Jenő genealógus bátyja) 1857-1927.

Posewitz Tivadar (geológus, orvos, a Földtani Intézet főgeológusa) 1851-1917.

Preysz Kornél (balneológus, címzetes egyetemi tanár, publicista; közegészségügyi főfelügyelő, miniszteri tanácsos, az *Egészségügyi Közlöny* szerkesztője, a *Balneológiai Értesítő* alapító szerkesztője; Preysz Móric vegyész fia, Preysz Gusztáv földhitelintézeti igazgató bátyja) 1859-1925.

Pruzsinszky Pál (református lelkész, teológiai tanár, főgimnázium-igazgató; egyháztörténész, egyházi író, műfordító; 1890-ig piarista szerzetes) 1862-1926.

Puky Gyula, bizáki (Debrecen és Hajdú vármegye főispánja) 1840-1919.

Raáb Alfonz (artista) 1890-1955.

Rabocskay Béla (festőművész) 1881-1956.

Radó Ödön (a Hermes Biztosító Rt. igazgatója, majd vezérigazgatója; biztosításügyi író, a hitelbiztosítás hazai bevezetője) 1879-1948.

Radvány Ödön (birkózó, nem hivatalos világbajnok és ezüstérmes, kétszeres Európa-bajnok, hétszeres magyar bajnok; a modern birkózósport egyik úttörője, több alapvető fogás kidolgozója, a Nemzetközi Birkózó Szövetség egyik megalapítója; mérnök) 1888-1959.

Rahoska József (református lelkész, teológiai tanár) 1872-1938.

Rajthy Tivadar /Raith/ (közgazdász, egyetemi tanár, műfordító, író, költő; a *Magyar Írás* szerkesztője, a *Magyar Könyvvitel* főszerkesztője) 1893-1958.

Raskó István (jogász, kúriai bíró, az Országos Katolikus Nagygyűlések díszelnöke) 1861-1936.

Rátkai Károly (publicista, író, az *Esti Kurir* szerkesztője, a *Fővárosi Közlöny* felelős szerkesztője; a fővárosi sajtóosztály vezetője) 1895-1964.

Rauscher Lajos (építész, grafikus, festő- és iparművész, illusztrátor; mintarajziskolai tanár, az Iparművészeti Iskola igazgatója; grafikai technikák kidolgozója) 1845-1914.

Ray Rezső Vilmos /ifj. Ray Rezső/ (építész, a vasbeton alkalmazásának egyik hazai úttörője; Ray Rezső Lajos építész fia) 1876-1938.

Reiszig Ede (belügyi államtitkár) 1872-1946.

Répássy Miklós (gépészmérnök, halászati író, az Országos Halászati Felügyelőség, majd

az Országos Vízépítési Igazgatóság vezetője; a mesterséges tógazdaságok és a halászati társulatok egyik megszervezője, az Országos Halászati Egyesület elnöke, a *Halászat* szerkesztője) 1864-1955.

Révész István (festőművész, műgyűjtő; az Új Művészet Barátainak Egyesülete alapító igazgatója) 1887-1973.

Rhorer László (fizikus, radiológus, főiskolai, majd egyetemi tanár) 1874-1937.

Richard-Rostocsil Artúr (altábornagy) 1862-1942.

Ritter Lujza /Zuberecz Mátyásné/ (színművésznő) 1852-1927.

Rohony Gyula /sátorkői Rosenberg/ (jogász, ügyvéd, miniszteri tanácsos, valóságos belső titkos tanácsos) 1851-1920.

Rohringer Sándor (vízépítő mérnök, egyetemi tanár, dékán, a Műegyetem rektora, miniszteri biztos; az első hazai vízépítési laboratórium és az alföldi talajvíz-figyelő hálózat megszervezője, az MTA tagja) 1868-1945.

Romy Béla (miniszterelnökségi államtitkár) 1852-1921.

Róna Magda /Palasovszky Ödönné/ (táncművész, koreográfus, színházi rendező; a Dolgozók Színháza társigazgatója) 1902-1989.

Rónai Gyula (gépészmérnök, feltaláló, szabványosítási szakember) 1878-1943.

Roób József (kohómérnök, az ózdi vasgyár igazgatója) 1879-1953.

Rottenbiller Fülöp (büntetőjogász, miniszteri tanácsos, igazságügyi államtitkár, a hazai patronázs-mozgalom és az átmeneti gyermekotthonok megszervezője; a Magyar Gyermekvédő Szövetség, illetve a Nemzetközi Büntetőjogi és Börtönügyi Szövetség főtitkára, a Fiatalokorúk Budapesti Felügyelő Hatóságának elnöke) 1867-1942.

Rozsanovszky Károly (szobrászművész) 1887-1918.

Rubin László (író, ügyvéd, publicista, a *Láthatár* szerkesztője; a Galilei Kör egyik megalapítója és elnöke; Rubin Péter író apja) 1888-1942.

Ruszwurm Vilmos (cukrászmester; a legrégebbi, 1827-ben alapított budapesti cukrászda névadó tulajdonosa; Müller Antal cukrász veje) 1852-1936.

Sabathiel Richárd (vízépítő mérnök, hídtervező, egyetemi magántanár; a vasbeton alkalmazásának egyik hazai úttörője) 1875-1942.

Sági János (etnográfus, író, publicista; a keszthelyi Balatoni Múzeum Egyesület egyik vezetője, a *Telekkönyvi Szaklap* szerkesztője) 1874-1938.

Sajnovics János, tordasi és kálozi (jezsuita szerzetes, nyelvész, csillagász, akadémiai és egyetemi tanár; az összehasonlító nyelvtudomány és a finnugrisztika egyik úttörője; a Dán Királyi Akadémia tagja) 1733-1785. (Feltehetően a Buda-felsővízvárosi Szent Anna plébániatemplom sírboltjaiból áthelyezett hamvak közt.)

Salacz Gyula (Arad vármegye főispánja) 1871-1938.

Samassa Adolf, gesztőczi (jogász, belügyi államtitkár, megbízott belügyminiszter) 1867-1929.

Sándor Aladár (ügyvéd, bíró, jogi író, döntvénytár-szerkesztő; a *Független Ujság* szerkesztője) 1872-1943.

Sándor József, gyömrői (festőművész, grafikus) 1887-1936.

Sárkány Ferenc (államtitkár) 1867-1927.

Sarló Sándor /Pór Tibor/ (író, költő, publicista, a *Sarló és Kalapács*, az *Új Szó* és az *Új Világ* szerkesztője) 1899-1986.

Sarlós Márton (jogtörténész, egyetemi tanár; bíró, a Népbírószágok Országos Tanácsának másodelnöke) 1886-1971.

Sármácssy Miklós (színművész, színházi rendező) 1901-1963.

Sáros Éva /Kuthy Tamásné/ (operaénekesnő) 1934-1970.

Sárváry Oszkár (mérnök, a Dunagőzhajózási Társaság igazgatója) 1859-1938.

Sas László (író, műfordító; publicista, a *Nemzeti Újság* szerkesztője) 1893-1974.

Sásdy-Schack Béla (pedagógus, akadémiai tanár, a hazai kereskedelmi szakoktatás és szaktanárképzés úttörője; a kereskedelmi iskolák főigazgatója, a *Kereskedelmi Szakoktatás* című lap megindítója) 1859-1936 [szamosi Soós Vilmos].

Schauschek Árpád (művészeti író, az Iparművészeti Iskola tanára) 1863-1942.

Schay Gusztáv (vezérezredes) 1862-1939.

Scherwinsky Frigyes Ágost (szobrászművész) 1861-1929.

Schiffer Ernő (radiológus, egyetemi magántanár, főorvos) 1893-1951.

Schlachta János (festőművész) 1873-1922.

Schmer Ferenc (hadbiztos tábormok) 1852-1919.

Schmid Rezső (fizikus, vegyészmérnök, egyetemi magántanár; a hazai spektroszkópiai kutatások megalapozója) 1904-1943.

Schmidt Antal (zoológus, lepkegyűjtő, a Magyar Nemzeti Múzeum állattárának igazgatója) 1880-1966.

Schneider József (műkertész, az egyetemi botanikus kert főkertésze és második világháború utáni helyreállításának vezetője) 1888-1963.

Schnierer József (a Központi Állampénztár igazgatója) 1823-1889.

Schultheisz Emil, devecseri (gyalogsági tábornok) 1854-1920.

Schütz János (gépgyáros) 1891-1942.

Schwicker Alfréd (kémikus, a pozsonyi Vegykísérleti Állomás vezetője, majd az Országos Kémiai Intézet és Központi Vegykísérleti Állomás főigazgatója) 1864-1950.

Scitovszky Béla, nagykéri (konzervatív politikus, nemzetgyűlési és országgyűlési képviselő, belügyminiszter; képviselőházi alelnök, a nemzetgyűlés alelnöke, majd elnöke) 1878-1959.

Sebes Árpád (író, költő, publicista, a kiskunhalasi *Hírek* felelős szerkesztője) 1896-1963.

Sebestyén Artúr (építész) 1868-1945.

Sebestyén Károly, Cs. (etnográfus, régész, művészettörténész, egyetemi magántanár, nyelvjárásgyűjtő; muzeológus, a szegedi múzeum igazgatója) 1876-1956.

Semsey Albert, semsei (tengerésztiszt, folyamőr vezérkapitány) 1877-1936.

Semsey Géza /Burghoffer/ (állatorvos, egyetemi magántanár, a fővárosi állatvásárok és közvágóhidak igazgatóhelyettese) 1894-1947.

Séthi Antal, bicskei /Schiffler/ (jogász, igazságügyi államtitkár, miniszteri tanácsos, az *Igazságügyi Közlöny* szerkesztője; a hazai bűnügyi nyilvántartás egyik megszervezője, a Nyilvántartó Hivatal főfelügyelője) 1870-1945.

Siegmund Hermann (gyártulajdonos) 1849-1921.

Siklóssy László (művészettörténész, művelődés- és sporttörténész, műkritikus; az országgyűlési gyorsiroda vezetője, a Szent György Céh igazgatója, a *Gyűjtő* szerkesztője) 1881-1951.

Simon Gizi (színművésznő) 1905-1935.

Simonek István (kémikus, fővegyész) 1884-1940.

Skerlecz Gyula, lomniczai báró (vezérőrnagy; báró Skerlecz Iván horvát bán öccse) 1877-1934.

Skoda Ferenc (tábornok) Ű1917.

Somló József (operaénekes, énekmester) 1893-1954.

Somogyi Erzsébet (színművésznő; Gádor Béla író felesége) 1906-1973.

Sönser Nándor, bodzai (csendőr tábornok) 1834-1914.

Sőtér Elek (orvos, tábornok) 1868-1929.

Speidl Zoltán (atléta, futó, magyar bajnok, háromszoros osztrák bajnok; publicista, az egyik első hazai sportíró, a *Sport hírlap* egyik megindítója; sportvezető, a Budapesti Egyetemi Atlétikai Club főtitkára) 1880-1917.

Spengler Amália (színművésznő; Hatvani Károly színész felesége) 1863-1920.

Spöttle Henrik (festő- és szobrászművész) 1899-1943.

Sréter István (altábornagy, honvédelmi miniszter, nemzetgyűlési képviselő; 1918-ban Budapest városparancsnok-helyettese, 1919-ben a Dunántúl parancsnoka; Budapest vitézi törzskapitánya) 1867-1942.

Stanoilovic István, stanogorai (altábornagy) 1861-1938.

Stesser György, rajnai és kőrösladányi (csendőr altábornagy) 1838-1904.

Stobbe Ferenc (mérnök, labdarúgó, sportvezető; a labdarúgás meghonosítója és az első hazai csapat megszervezője, az első magyar szövetségi kapitány) 1864-1916.

Stockinger Tamás (sebész, orvostörténész, egyetemi tanár, dékán, a pesti Tudományegyetem rektora, királyi tanácsos) 1811-1883.

Stoffer József, vecseklői (vezérőrnagy) 1833-1903.

Stoklász József (szobrászművész) 1868-1927.

Stráner Jenő, kötcsei (tábornok) 1858-1929.

Streda Károly (festőművész) 1870-1933.

Sugár Viktor (orgonaművész, karnagy, zenei író, a Nemzeti Zenede tanára; a Mátyás-templom karnagya és nagy orgonájának felépíttetője; őrnagy, kormányfőtanácsos) 1872-1942.

Surányi Kálmán (temetőigazgató) 1852-1926.

Sümegei Vilmos (függetlenségi párti politikus, országgyűlési képviselő, publicista, lapkiadó; a *Magyar Kereskedelmi Iparlap* szerkesztője, a *Magyarország* egyik megalapítója, az Újságkiadók Nyugdíj Egyesületének egyik megalapítója és elnöke) 1864-1938.

Sváb Gyula (építész, egyetemi tanár, tanszékvezető; a népiskola-építési program egyik vezetője) 1879-1938.

Szaák Lajos (közgazdász, helyettes államtitkár) 1866-1937.

Szabadhegyi Imre (cukorgyár-igazgató) 1861-1933.

Szabó Imre (publicista, költő, a debreceni *Munka* szerkesztője, az Exodus Kiadó igazgatója; a Református Egyetemes Konvent sajtóosztályának vezetője) 1904-1958.

Szabó József, hindi (csendőr tábornok) 1852-1920.

Szabó Oreszt (nemzetiségi politikus, miniszteri tanácsos, rutén kormánybiztos, ruszka-krajnai miniszter) 1867-1939.

Szabó Péter (matematikus, tudománytörténész) 1867-1914.

Szabó Rezső Antal (szobrászművész; Szabó Antal szobrász fia) 1883-1949.

Szabó Samu, bártfai (a fiumei Tengerészeti Akadémia igazgatója) 1859-1945.

Szabó Zoltán (anatómus, egyetemi tanár) 1889-1959.

Szabolcsi Emil (színművész) 1846-1925.

Szajos János (a Párizsi Magyar Egylet elnöke) 1883-1944.

Szalmás Béla (festő- és iparművész, grafikus, keramikus) 1908-1961.

Szánky Nándor (tábornok) 1831-1919.

Szánthó Mária, bácsai (festőművész) 1898-1944.

Szántó Tivadar (zongoraművész, zeneszerző) 1877-1934.

Szász Zoltán (író, publicista, a *Szellem* kiadója) 1877-1940.

Száva-Kováts József (meteorológus, klimatológus, egyetemi tanár; a meteorológia első hazai professzora) 1898-1980.

Szécsi Ferenc (színművész, színházi, rádiós és filmrendező; a marosvásárhelyi magyar társulat egyik megszervezője; öngyilkos lett) 1913-1974.

Szederkényi Anna, P. /Klein Karola; Párniczky Edéné/ (író, publicista, a *Kis Újság* felelős szerkesztője; az Újságírók Egyesületének első női tagja; első férje Haraszthy Lajos költő) 1882-1948.

Szegedy Rezső (irodalomtörténész, filológus, szlavista, egyetemi tanár) 1873-1922.

Szegheő Béla (vezérőrnagy) 1875-1946.

Székely Zoltán (művészettörténész) 1922-1962.

Székelyhidy Katalin (zenepedagógus, főiskolai tanár) 1907-1950.

Szekeres János (polgári radikális politikus, országgyűlési képviselő, szociológus, publicista; a Társadalomtudományi Társaság titkára, a *Századunk* egyik megalapítója, a *Világ*, majd a *Független Magyarország* főszerkesztője; a német megszállás alatt az ellenállási mozgalom résztvevője) 1888-1973.

Szekula Jenő (író, publicista) 1880-1970.

Szélba József /Szelba/ (pedagógus, akadémiai tanár) 1844-1904.

Székely József, dukai és szentgyörgyvölgyi (jogász, bíró, konzervatív politikus, országgyűlési képviselő, belügyminiszter, kormánybiztos; Fogaras, majd Zemplén és Abaúj-Torna vármegye főispánja, a Közigazgatási Bíróság másodelnöke, a Felsőház tagja) 1880-1956.

Szeman István János (festőművész) 1894-1980.

Szendrey József /Bittenbinder/ (tornász, olimpiai ezüstérmes és magyar bajnok; jogász, bíró) 1890-1963.

Szendrői Lajos /Szabó/ (operaénekes) 1850-1919.

Szentes János (színművész) 1862-1939.

Szenhegyi István (zenekritikus, zenei író, a *Táncművészet*, majd a *Muzsika* társszerkesztője) 1907-1971.

Szent-Iványi György (mérnök, geodéta; a városfelmérések és az állami földmérési hivatalok egyik hazai megszervezője) 1909-1971.

Szerdahelyi László, ágcsernyői és szerdahelyi (hadbíró vezérőrnagy) 1872-1950.

Szigeti Lajos /Sparing/ (ökölvívó, Európa-bajnok, ezüstérmes és kétszeres bronzérmes, kilencszeres magyar bajnok) 1906-1974.

Szigetvári Iván (irodalomtörténész, esztéta, nyelvész) 1858-1932.

Szigetváry József (bányamérnök, az Állami Szénbányák igazgatóhelyettese) 1859-1942.

Szijártó Miklós (pedagógus, természettudományi író, tanárképző-igazgató) 1862-1932.

Sziklay János (művelődéstörténész, író, műfordító, bibliográfus, lexikonszerkesztő; publicista, műkritikus, a Felvidék szerkesztője; Borovszky Samuval a *Magyarország vármegyéi és városai* alapító szerkesztője) 1857-1945.

Szilágyi Béla (mérnök, geodéta, geofizikus; néprajzi gyűjtő) 1876-1964.

Szilágyi Gyula (vízépítő mérnök, hidrológus, egyetemi tanár, a hidrológiai statisztika hazai úttörője; az Országos Öntözésügyi Hivatal elnökhelyettese) 1888-1970.

Szinyei Merse István (Sáros vármegye főispánja) 1862-1942.

Szirányi Andor (tábornok) 1854-1926.

Szirényi Amália /Spolák/ (színművésznő) 1886-1921.

Szitnyai Elek (pedagógus, filozófus, a *Filozófiai Társaság Közleményei* szerkesztője) 1854-1923.

Szokolay Béla (bábművész, író, a Művészi Bábjátékok Baráti Körének egyik megalapítója) 1891-1959.

Szolnok Jenő (jogász, kúriai tanácselnök) 1878-1946.

Szőke Gyula (gépészmérnök, feltaláló, az építőipar gépesítésének egyik hazai úttörője) 1902-1975.

Sztelek Dénes (fafaragó, népi iparművész) 1893-1959.

Sztrakay Géza (festőművész) 1890-1921.

Sztripszky Hiador (etnográfus, irodalomtörténész, muzeológus, bibliográfus; a Magyar Nemzeti Múzeum néprajzi osztályának vezetője) 1875-1946.

Szüdi György (költő) 1909-1964.

Szűtsy Imre (csendőr vezérőrnagy) 1884-1944.

Tabajdi Béla (orvos, vezérőrnagy) 1873-1945.

Tábori János (mezőgazdász, kertész, pomológus) 1906-1960.

Takács Béla (építész, festőművész) 1874-1947.

Takáts Ernő (római katolikus pap, egyházi író, Biblia-fordító, a Szent István Társulat igazgatója) 1896-1951.

Takáts Lajos, felvinczi (jogász, címzetes egyetemi tanár, várospolitikus, publicista, műkritikus; a Magyar Általános Hitelbank főtitkára, majd igazgatóhelyettese; Takáts János fizikus fia) 1848-1893.

Tallián Zsigmond, vizeki (altábornagy) 1863-1938.

Tamás Ernő (költő, publicista) 1892-1955.

Tamás Gizella (hidrobiológus) 1926-1975.

Tamásy Béla, fogarasi (altábornagy) 1858-1940.

Tanoss Dezső (jogász, államtitkár) 1888-1947.

Tarján Oszkár /Huber/ (zománc- és ötvösművész, szobrász, a századfordulón a hazai zománcművesség egyik megújítója) 1875-1933.

Tarkovich József (miniszterelnökségi államtitkár) 1841-1924.

Téglás Dezső (író, publicista, gyorsíró, a *Magyar Tudósító* szerkesztője, *Az Írás* felelős szerkesztője; az Egyetemi Gyorsíró Egyesület és az Országos Diák Gyorsíró Szövetség elnöke; Téglás Gábor régész fia) 1885-1951.

Téglás Gábor (klasszika-archeológus, történész, bányászattörténész, muzeológus; a Hunyadvármegyei Történelmi és Régészeti Társulat múzeumának igazgatója, az MTA tagja; Téglás István író, Téglás József iparszervező és Téglás Károly erdőmérnök bátyja, ifj. Téglás Gábor költő, Téglás Béla író, Téglás Géza gyorsíró és Téglás Dezső publicista apja) 1848-1916.

Téri Tihamér (vegyésszmérnök, élelmiszerkémikus) 1888-1964.

Teuchert Károly (festőművész, grafikus) 1886-1926.

Thébusz Aladár (jogász, kúriai tanácselnök) 1872-1941.

Theuerkauf Rudolf (honvédelmi államtitkár) 1864-1920.

Thewrewk István, ponori (író, publicista; Ponori Thewrewk Emil klasszika-filológus fia) 1863-1931.

Thim József (bakteriológus, a bécsi Collegium Hungaricum orvosa; történész) 1864-1959.

Tichtl György, szentmihályi és tutzingeni (építész, a Magyar Posta műszaki főigazgatója) 1881-1956.

Tieser József (orvos, vezérőrnagy) 1882-1960.

Tirai Richárd /Thiering/ (gépészmérnök, az Egyetemi Nyomda műszaki, majd ügyvezető igazgatója) 1898-1974.

Tirts Rezső (nagykereskedő, író, a hazai turistamozgalom egyik elindítója; 1848-as honvéd; a selmecbányai Magyar Kereskedelmi Társulat és a magyar kereskedelmi iskola egyik megalapítója, a Selmecbányai Kereskedőifjak Társulatának alapító elnöke; ifj. Tirts Rezső erdőmérnök apja) 1831-1914.

Tolnay Lajos (meteorológus, csillagász, író, országgyűlési képviselő; aviatikus, a Magyar Aero Club egyik megalapítója) 1873-1932.

Toma László (görög katolikus pap, esperes) 1886-1937 [Szép Béla, 1939].

Tomcsányi Gyula (erdőmérnök, erdőigazgató, miniszteri tanácsos) 1844-1923.

Tomits Iván (fizikus, a Posta Kísérleti Állomás elektrotechnikai osztályának vezetője) 1886-1953.

Tóry Gergely (államtitkár) 1877-1945.

Tóry Emil /Spiesz/ (építész, építészettörténész, egyetemi magántanár; Tóry Gusztáv igazságügyminiszter öccse) 1863-1928.

Tóry Kálmán /Tögl/ (vízépítő mérnök, kartográfus, műfordító, a Vízirajzi Intézet igazgatója; a Duna görgetett hordalékhozamának első felmérője, a mesterséges jégtörés kezdeményezője) 1891-1975.

Trummer Árpád (vízépítő mérnök, az Országos Vízügyi Igazgatóság vezetője) 1884-1961.

Tuider Árpád 1896-1956 [Gabay Sándor].

Turek Antal (vezérhadbiztos) 1860-1935.

Turi Jobbágy Miklós /turi Jobbágy/ (szobrász- és festőművész) 1882-1977.

Uher Ödön (filmgyáros, fotográfus, filmrendező; ifj. Uher Ödön filmrendező apja) 1859-1931.

Ujj Kálmán, szentkirályi (színművész) 1883-1921.

Unkelhäusser Károly (politikus, Szerém vármegye alispánja, miniszteri tanácsos, címzetes államtitkár; 1914-ben Belgrádban a meghódított területek polgári kormányzója, majd Bosznia-Hercegovina helyettes tartományfőnöke; horvát-szlavón-dalmát tárca nélküli miniszter, deznált horvát bán) 1866-1938.

Uray László, urai (országos fegyintézeti igazgató) 1862-1939.

Ürményi Gitta /somlói Bíró Lajosné/ (szobrászművész) 1894-1943.

Vadas Jenő (erdőmérnök, akadémiai tanár, iskolaalapító; a Központi Erdészeti Kísérleti Állomás megszervezője és első vezetője, az Erdészeti Kísérleti Állomások Nemzetközi Szövetségének elnöke, az *Erdészeti Kísérletek* alapító szerkesztője; Péch Antal bányamérnök veje) 1857-1922.

Vágó György (vegyésszmérnök, feltaláló) 1912-1971.

Vagyon Géza (zeneszerző) 1879-1932.

Várdai Béla (irodalomtörténész, műkritikus, esztéta, műfordító; a *Katholikus Szemle* társszerkesztője) 1879-1953.

Varga Oszkár (kémikus, mikrobiológus, növényfiziológus; a Kémiai Intézet főigazgatója) 1873-1947.

Várjon Géza (történész, főlevéltárnok) 1896-1939.

Vásáry Géza (tábornok) 1875-1935.

Vass József (építészmérnök, több betonépítési eljárás és eszköz feltalálója, a könnyűbeton-készítés nemzetközi jelentőségű úttörője) 1867-1951.

Vécsey Tamás, hernádvécsei (jogtudós, akadémiai és egyetemi tanár, dékán, a budapesti Tudományegyetem rektora; országgyűlési képviselő, udvari tanácsos, református egyházkerületi főjegyző; a Magyar Jogászegylet alelnöke, az MTA tagja) 1839-1912 [Gerenday].

Vendrey Ferenc (színművész, vendéglős; Vendrey Aschermann Ferenc 1848-as ezredes fia) 1858-1940.

Vértés Árpád (szőnyeg- és textiltervező iparművész, szövőműhely-alapító, ötvös) 1895-1948.

Vértesy Gyula (író, miniszteri tanácsos, a *Debreceni Ellenőr* szerkesztője) 1867-1925.

Villányi János (építész) ű 1934.

Vitányi János /Wachoja/ (műkritikus, publicista, író, költő, főiskolai tanár) 1918-1962.

Vojter Anna /mecsekaljai Horvay Jánosné/ (festőművész) 1872-1926.

Vögerl Alajos (szobrászművész, kőfaragó; Vögerl Ignác szobrász öccse) 1859-1927.

Vörös József (az Állami Nyomda igazgatója) 1821-1887.

Wagner Dániel (hadbíró tábornok) 1852-1922.

Wahlner Aladár (bányamérnök, bányajogász; főbányabiztos, pénzügyminiszteri tanácsos, helyettes államtitkár, a hazai bányászati közigazgatás egyik megszervezője) 1861-1930 [Gerenday, 1933].

Wehner Géza (orgonaművész, zeneszerző, a Nemzeti Zenede tanára, főiskolai tanár; a Dohány utcai zsinagóga főorgonistája) 1888-1947.

Wein Manó (sebész, belgyógyász, egyetemi magántanár, főorvos; az intézményes betegbiztosítás hazai úttörője; Wein János vízműigazgató fia) 1860-1917.

Weszelszky Gyula (kémikus, farmakológus, radiológus, balneológus, egyetemi tanár, intézetigazgató) 1872-1940.

Wesztermayer Vidor (jogász, kúriai tanácselnök) 1864-1941.

Wildburg Aladár, pfanenbergi és graefendorfi báró (császári és királyi kamarás; báró Bánffy Zoltán főispán veje) 1866-1919.

Wlassák Antal (műkertész) 1868-1937.

Zajonghy Elemér /Komjáti/ (színművész; id. Zajonghy Elemér operaénekes fia) 1870 k.-1937.

*Zalai Szalay László (író, a *Kecskeméti Hírlap* megalapítója, a *Sztár* tulajdonos-főszerkesztője) 1879-1944.*

Zentai Dezső /Hoffmann/ (statisztikus, szociológus, publicista; a Központi Statisztikai Hivatal elnöke, a Magyar Nagyothallók Országos Egyesületének társelnöke és folyóiratának alapító szerkesztője) 1888-1945.

Zentai Vilmos (államtitkár) 1899-1983.

Zich Nándor (festőművész) 1857-1929.

*Zolnai Gyula (nyelvész, műfordító, egyetemi tanár; szótárszerkesztő, nyelvművelő, a *Magyar Nyelv* társszerkesztője, az MTA tagja; Zolnai Béla irodalomtörténész apja) 1862-1949.*

Zorn Vilmos (jogász, akadémiai tanár és igazgató) 1847-1924.

Zöllner Helga (műkorcsolyázó, hatszoros magyar bajnok) 1941-1983.

Zsakula Milán (villamosmérnök, egyetemi magántanár; a Magyar Elektrotechnikai Egyesület főtitkára, az Elektrotechnika szerkesztője) 1877-1921.

Zsivkovics Sándor (vezérőrnagy) Ű 1943.

Zuber Ferenc (sportvezető, publicista, vízépítő mérnök; a Magyar Atlétikai Szövetség alelnöke, az Országos Testnevelési Tanács főtitkára) 1874-1937.

[1]Vö. Philippe Aires: *Gyermek, család, halál. Tanulmányok.* Bp., Gondolat, 1987.389-397. old.

2017.02.08.